

אתגתא

בשבע 1037 | כ"ג באדר תשפ"ג, 16.03.23

מסלול חייה של מנכ"לית מועצת
יש"ע החדשה, שירה ליבמן, עבר
יותר מפעם אחת בין חיים ומוות

// עניין אישי, רבקי גולדפינגר

חנה קטן נפרדת מחיים טובול שלא הכרתם

ראי"ה מערכתית

הוא מבלה את רוב זמנו ברשתות
החברתיות כאיש פרסום, עבד לצידו של
נפתלי בנט והתאכזב ממנו עמוקות, ועדיין
משתקם מהפציעה הטראומטית בפיגוע
בישיבת עתניאל. את התרופה לכל אלו
מוצא אסף פאסי דווקא אצל הראי"ה קוק,
שאת משפטיו המנחמים ליקט לספר שני,
אחרי שהספר הראשון היה לרב מכר

// עפרה לקס

food appeal®

Touch up your cooking

ועכשיו קולקציית חג בסניפים ובאתר!

199 ₪

במקום 499 ₪

סיר 28 ס"מ 10 ליטר MINERAL

599 ₪

במקום 1499 ₪

סט 8 חלקים REGAL

149 ₪

במקום 449 ₪

רוסטר אובלי 8 ליטר BLACK MARBLE

129 ₪

במקום 349 ₪

המגה קריספר המקורי 36x45 ס"מ

249 ₪

במקום 699 ₪

סט אוכל 18 חלקים CALLA

199 ₪^{החל מ-}

סט סכ"ם מהודר 24 חלקים FOREST

149 ₪

במקום 399 ₪

סט 6 כוסות יין בצבע זהב אמברי 440 מ"ל

199 ₪

במקום 499 ₪

הסיר המחולק המקורי BLACK MARBLE

לברור הסניף הקרוב לביתכם ולחנות האונליין היכנסו לאתר פודאפיל

המבצע בתוקף 25.4.23 או עד גמר המלאי | ט.ל.ח.
foodappeal-online.com

נגמרו הטרלולים! בנקאי בזום

מתייעצים, חותמים, סוגרים עניינים
והכל תוך יום אחד. זה שירות.

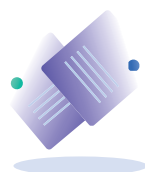
נאור עזריה
בנקאי אישי

מגוון שירותי בנקאות בזום. כמה פשוט, כמה נוח

שינויים בבעלות
החשבון

חתימה
על מסמכים

ייעוץ
השקעות*

ליווי בתהליך
המשכנתא

פגישה
עם בנקאי

לאומי
leumi

לאומי. הכי נוח בשירות
פרטים באתר לאומי

מתן השירות בכפוף לתנאי הבנק. אי עמידה בפירעון ההלוואה עלול לגרום חיוב בריבית פיגורים והליכי הוצאה לפועל. *ללקוחות מיועצים

5 אחוז הנחה
למביא מודעה זו

בתוקף עד 30/03/2023

דגם מירב
ספה פינתית עם שזלונג מפנק
₪4,990
₪5,990

מעצבים את הבית עם בננה שופס **הקינג קונג של הרהיטים**

דגם לינוי
כורסת לאב סיט מהממת ומפנקת
₪1,890
₪2,990

דגם ליבי
ספה תלת מושבית בעיצוב יוקרתי ומרענן
₪2,990
₪3,990

דגם אופל
ספה דו מושבית בעיצוב קלאסי
₪2,490
₪3,390

דגם שוהם
מיטה זוגית מרופדת בעיצוב עדין וייחודי
₪2,990
₪5,450

דגם Tuana
ספת אירוח נפתחת עם ארגז מצעים
₪1,590
₪1,990

דגם אסף
ארון פתיחה 4 דלתות במידות 160x240 ס"מ
₪1,290
₪1,890

BANANASHOPS

כל רהיט גם בהתאמה אישית

WWW.BANANASHOPS.CO.IL • 04-9031601

פארק תעשייה קיסריה 📍 בננה שופס ב-WAZE 📍 עקבו אחרינו

שעות הפעילות בימים א-ה 09:00-19:00 / ימי שישי וערבי חג 09:00-14:00

ט.ל.ח. • בכפוף לתקנון • התמונות להמחשה בלבד

תתחילו לנשום תדיראן

חדש
למזגני תדיראן!

 TADIRAN Airow 3™

טכנולוגיה מהפכנית
לטיהור אוויר,
המאפשרת לכם
לנשום אוויר נקי
ובריא יותר בבית

TADIRAN

אוויר נקי בבית? זה לא מוגן מאליו

לפרטים ורכישה: *6029

*אופציונלי, כרוך בתוספת תשלום

ידידיה מאיר
yedidyameir@gmail.com

מדוע אתה מצביע ימין ומקבל הפגנות שמאל?

על הרגש שמאחורי המחאות נגד הרפורמה המשפטית (תקציר למאחרי קום)

של דבר, השאלה היא: אוקיי, סימית להתנגד? מה המשמעות? מה הלאה? בסופו של דבר, בצד כל ניסוי הנדסה חברתית, אתה צריך את המקום שבו מתרחשת שטיפת המוח. את חדר 101 של אורוול. את המקום שבו אתה מעצב את התודעה של האדם. אתה הופך את המוח של האנשים פשוט לדייסה. הם כבר לא מבדילים בין אמת לשקר. הם בתוך משהו. הם בתוך איזשהו אירוע. הם בתוך השתייכות שואה."

5 וארז תדמור מוסיף: "זה פורט לאנשים על עשרות שנים של שטיפת מוח. הדרך של אהרן ברק והכנופיה שלו לייצר את הנחשול הפשיסטי הזה משמאל לקחה שלושים שנה. הם הכינו את האנשים: אתם תהיו אלה שיעמדו מול הנחשול הימני. אתם חייבים. אתם אלה שתעמדו מול הדיקטטור שטוף המוח שיציעיד את ההמון הברברי, האלים, המסוכן, האנטי־דמוקרטי. זה מה שקרה פה. זה הסיפור. בן אדם שיגיע מחו"ל ויסתכל על השלטים האלה בכל מקום עם האגרופים המונפים - יראה תעמולה פשיסטית או מרקסיסטית. והם פה מסתובבים ובטוחים שזו מחאה ליברלית. זאת הזיה."

"תראה", מחדד בלומברג, "הם למעשה זרקו אינ־ספור גפרורים לתוך אינ־ספור ערמות תבן. הרי כשהממשלה רק עלתה - הגפרור הראשון היה אבי מעוז. הם חיפשו ערמת תבן אחת שבסוף תידלק. ויש ערמות תבן אחת שנדלקה."

"על הגפרור הזה הם שמו מיליונים ואת כל הכוח, כי הם זיהו דבר שיכול לחבר את כל השנאות המזוקקות שלהם", אומר תדמור. "הרי יש פה כמה מסרים שרצים במקביל. זה לא מסר אחד. אתמול ראיתי באילון את שלטי החוצות: 'חובה להתנגד לדיקטטורה', 'חובה להתנגד לדיכוי נשים', 'חובה להתנגד לקץ הדמוקרטיה'. עכשיו בירושלים, רוב השלטים הם 'חובה להתנגד לקרע בעם'. למה? כי הם קולטים שמה שחשוב כנראה לרוב הירושלמים, נניח לאנשי ימין רך שהם מנסים לפנות אליהם עם התעמולה שלהם, זה 'אחדות ישראל'. בתל אביב לעומת זאת יש שנאת חרדים, אז מלבים להם את זה, כאילו החרדים באמת הולכים לעשות את זה, לשעבד את הנשים שלהם ולהפוך אותן לשפחות. לכן שם המוטיב המרכזי הוא 'חובה להתנגד לדיכוי נשים'. הם לקחו את כל השנאות השונות של חלקים שונים וחיברו את כולן ביחד עם הרבה מאוד כסף, מאה מיליון שקל שפכו. ועם התגייסות חסרת תקדים של התקשורת הם הצליחו לייצר שם חתיכת תבהלה. פאניקה."

"זה יוצק משמעות לתוך החיים של אותם אנשים", מסיים בלומברג. "המאבק מלכד. המאבק יוצר איזשהו אתוס. האתוס הזה כמעט כולו מבוסס על משהו שהוא מאוד מאוד שלילי, מאוד עוין, ובסופו של דבר פונה כנגד האנשים בתוך המדינה. אבל צריך להבין שאנחנו נמצאים במאבק מול קבוצה שנלחמת על זהותה ומנסה להגדיר את עצמה. נושא הרפורמה במערכת המשפט לא רלוונטי לזה. אין לנו שום ברירה אלא להמשיך איתה."

6 התוכנית של ארז תדמור עומדת להסתיים. במהלך היום אשמע אינ־ספור ידיעות על "קץ הדמוקרטיה" ועל הפגנות "מעוררות תקווה" של אורחים טובים מכל רחבי הארץ. עוד ועוד סיקורים נרגשים של פורעי חוק וחוסמי כבישים שהתקשורת תציג כגיבורים וכלוחמי חופש נגד הדיקטטורה. מכל שלטי החוצות יצקעו אליי המודעות הענקיות של המאבק נגד "ההפיכה המשטרית". ואז אשמע גם את כל אלה שהצביעו לפני רגע לגוש הימין בדיוק בשביל זה, כדי שיתקן את מערכת המשפט, אבל הקמפיין המניפולטיבי ניצח אותם. השמאל הרדיקלי הצליח למכור להם את נרטיב ה"דם ברחובות". לשכנע אותם שאוטוטו תפרוץ כאן מלחמת אחים, אז אין ברירה, חייבים להתקפל, לשלם את דמי הפרוטקשן למען אחדות העם. מה לעשות, שופטי בג"ץ הקיצוניים ימשיכו להשליט את עולם הערכים הפרוגרסיבי שלהם על הרוב במדינת ישראל. עוד יום לא פשוט בתקופה סוערת. איזה מזל שקיבלתי את המנה היומית שלי על הבוקר. אותי כבר לא יבלבלו. ●

צילום: אור דר

בכל מוקדי הכוח של מדינת ישראל. וכאן מגיע בלומברג לליבת הטיעון שלו: "אבל מעבר לעניין הזה, אני חושב שמסתתר כאן משהו אחר: משבר זהות מאוד מאוד גדול. השאלה מבחינתם היא: מה הם? מה זהותם שלהם? מה? אפשר לעשות סביב הדמוקרטיה ריקודים פגאניים, ואפשר לזבוח לדמוקרטיה, ואפשר להגיד הרבה דברים, אבל בסוף, בפועל, מה זאת דמוקרטיה? דמוקרטיה זאת פרוצדורה שלטונית. שיטת משטר שאומנם מהווה מפתח למימוש של הרבה מאוד דברים אחרים, אבל בסופו של דבר היא פרוצדורה. הדמוקרטיה היא לא זהות. אם יש דמוקרטיה באמריקה ויש דמוקרטיה בצרפת ובאנגליה - אז כולנו אותו דבר? לא. לכל קבוצה בסוף יש איזשהו צנטרוס זהותי שהיא מתחברת אליו. והשאלה היא מה הצנטרוס הזהותי שלהם."

וכאן נוצר משבר זהות מאוד מאוד גדול, שאני חושב שבא לידי ביטוי גם בהנהגה. מי המנהיג שהם מחפשים? איזו דרך הם מחפשים? אפילו אם נגיד: אוקיי, יש פה דמוקרטיה כמו שאתם רוצים. אסתר חיות היא ראש הממשלה של כולנו. קיבלתם. נו, אבל סביב מה אתם מתכנסים? אין להם סביב מה להתכנס. ואגב, לשמאל הרדיקלי יש. הוא רוצה לפרק את המדינה. השמאל הרדיקלי רגיל למחזור החיים הזה שקרה לו גם בברית המועצות וקרה בעוד מקומות. אבל לשאר הישראלים, מה?"

4 הפורמט של התוכנית הוא שהמגישים לא שואל שאלות. להפך. הוא מוסיף עוד מחשבות משלו בעקבות דברי המראיין: "אולי זאת החוכמה האסטרטגית של מחוללי הכאוס", מאבחן תדמור. "הם נכנסים לתוך הוואקום הזהותי הזה ומוכרים לאנשים איזשהי משמעות. ראיתי לפני כמה זמן ציין של ענת קם מ'הארץ' ששואלת 'מה אתם עושים עם תחושת הריק שאחרי ההפגנה?'. יש פה אליטה שהיא קורבן של שטיפת המוח של עצמה ושל גורמים אחרים באותה אליטה. הם עיקרו וסירסו והצליחו למחוק מזהותם של האנשים כל קשר למסורת, לדת, לזהות, לערכים לאומיים, לערכי המשפחה. אפילו למגדר. ובן אדם לא יכול לראות את עצמו כאילו אין לו כלום. בסוף הם נשארים תלושים, גלמודים, בודדים. עפים מכל משב רוח ציבורי. אין להם שום עוגן ושום שורש. ולתוך זה באים ואומרים להם: הנה עכשיו תצטרפו למאבק על הדמוקרטיה נגד הגזענים החשוכים שרוצים להפוך את הנשים לשפחות. ואתה יודע, האדם מחפש משמעות, אז הוא מוצא אותה במאבק המדומיין הזה."

"זה בדיוק ככה", עונה בלומברג. "הם מוצאים המון. זה נותן להם משמעות. האנשים שקרובים אליי שהולכים להפגין, הם מפגינים קבועים. יצאו להפגין על כל טייטל שהיה עד עכשיו, על כל טייטל. לא משנה מה זה - הדמוקרטיה, השחיתות, הגז - הם קמים והולכים להפגין. זה מעניק לחיים שלהם משמעות. השנאה וההתנגדות יכולה להעניק הרבה מאוד משמעות, כל עוד היא נמשכת. אבל בסופו

1 בכל בוקר אני מודה לקדוש ברוך הוא שארז תדמור לא נבחר למקום ריאלי בליכוד. תדמור גדל במשפחה לא דתית בקריית ארבע, למד בתיכון עירוני ג' בירושלים והקים ביחד עם רונן שובל את תנועת הסטודנטים 'אם תרצו'. הוא שימש ככותב הנאומים של נתניהו בבחירות 2015, וכתב את הספר המדובר 'מדוע אתה מצביע ימין ומקבל שמאל?'. בספר טען שלמעשה המהפך של מנחם בגין לא היה מהפך, אלא הנציה את שליטת האליטות בדרגי המקצוע והייעוץ. כשהספר ראה אור בהוצאת סלע מאיר לפני כחמש שנים, התזה הזאת נשמעה קצת מרחיקת לכת. היום - כל מהדורת חדשות מוכיחה כמה היא מדויקת.

אז למה אני שמח שתדמור, שהתמודד בפריימריז בליכוד, לא נכנס לכנסת? כי אם זה היה קורה הוא היה מפסיק לשדר בכל בוקר את תוכנית הראיונות שלו 'להתעורר על צד ימין' בגלי ישראל - ואז לא הייתי יודע מה לחשוב. ואני אסביר: כדי לדעת לחשוב נכון, צריך להיות מחוברים לפרשנים הנכונים, שמתווכים לך את המציאות נכון. זה תמיד היה ככה, אבל במציאות ההיסטורית וההיסטרית שבה אנחנו חיים בימים אלה, זה חשוב במיוחד. יש המון רעש מסביב. המון קולות. המון אמוציות. המון סנטימנטים. וצריך להיזהר לא להתבלבל.

לכן אני מקפיד לפתוח את היום בהאזנה לתוכנית החכמה הזאת (כלומר להקלטה שלה בספוטיפיי. קשה לי קצת להקשיב לה בשעה שהיא משודרת: שש בבוקר. מה לעשות, להתעורר על צד ימין זה קודם כל להתפלל שחרית) היא נפתחת בקריאה ביקורתית של תדמור את העיתונים, ובכלל את המציאות, ואחריה הוא מנהל שיחות מרתקות עם שורה של אנשים מקוריים ומעמיקים. לא מדברים שם על הפוליטיקה הקטנה. אפילו לא על הגדולה. אלא מנסים להתבונן על המציאות הפוליטית והתקשורתית במבט גובה. או במבט עומק. הייתי כותב שהרעיון הוא 'להיות תהליכים', אבל הביטוי הזה הפך למוזוהה עם מישור לא חכם במיוחד.

לא עם כל הדוברים בתוכנית אני מסכים. וגם לא עם תדמור עצמו. אבל השיחות האלו מאפסות לי את התודעה על הבוקר. אחרי זה, במהלך היום, אני שומע הרבה דיבורים ודיווחים וכתורות וראיונות, הרבה דעות, אבל איך אמר רבי נחמן? "מי שטעם יין הונגרי, אותו לא יטעו עוד לעולם".

2 אחד המוראיינים היותר מחכימים בתוכנית הזאת הוא יובל בלומברג. בכל פעם שהוא עולה לשידור הוא פותח לי את הראש, עם המבט ההיסטורי שלו על המציאות. מיהו יובל בלומברג? מה הוא עושה בחיים חוץ מלקום להתראיין בשש בבוקר לגלי ישראל? אין לי מושג. האמת שכבר כמה פעמים חיפשתי עליו מידע ברשת, אבל לא מצאתי הרבה. רק כמה מאמרים באתר 'מידה' המצוין, וגם וידאו בערוץ היוטיוב של מכינת בני דוד בעלי, שם העביר הרצאה שכותרתה "סקירה מהירה על השמאל מראשיתו עד ימינו". אגב, הסקירה ה"מהירה" הזאת אורכת שעה וארבעים ושש דקות. השבוע השיחה של תדמור עם בלומברג הייתה כל כך מעוררת מחשבה, כל כך "עושה שכל" בימים סוערים אלה, שהתיישבתי לתמלל נקודות מרכזיות ממנה לזיכוי הרבים. למה שהיא תעורר רק את המחשבה שלי?

3 "אחד מתחומי ההתמחות הגדולים של השמאל היה תמיד הנדסה חברתית בקנה מידה המוני", פותח בלומברג. "זאת טביעת האצבע הכי מוכרת שלהם בכל מקום. כשהם עלו לשלטון, תמיד היה אירוע של הנדסה חברתית. משהו גדול כזה שבסוף תמיד מתרסק. אבל הפעם אי אפשר להכניס את מה שקורה אצלנו לתבניות הרגילות של השמאל. כלומר, ברור שיש פה כוח מניע, שזה השמאל הרדיקלי שדוחף ודוחף, אבל הוא מסתתר. ויש הרבה מאוד אנשים שלא מחוברים לשמאל הרדיקלי, לפחות לא בקשר ישיר. אבל אין ספק שנוצר פה שילוב אינטרסים ומלחמת קיום של קבוצה לא קטנה, על היכולת שלה להמשיך לנהל את מה שקורה פה. להמשיך לשכפל אחד את השני. אנחנו יודעים הרי שלא מדובר רק במיינויים לבית המשפט העליון. מערכות השכפול עובדות היום פחות או יותר

פסח אביבי ושמח עם סיורי האיכות המיוחדים של מדרשת הגולן

שמחים מאוד להזמין גם השנה לסיורים המיוחדים שלנו בפסח

סיורי מומחה

7.4.23, ט"ז ניסן, יום שישי

בניאס עיר הפוליס

בהדרכת הארכיאולוג אורן זינגבוים
אל העיר העתיקה בניאס, על שלל אתריה

דרגת קושי קלה (ייתכן בוך, להגיע עם פנס)
אוהבי ידע | 45 ש' לאדם

9.4.23, י"ח ניסן, יום ראשון

פינות סיפורים וקרבות בעמק המעינות

בהדרכת דוד יהב
אל אתרים מיוחדים ולא מוכרים בעמק המעינות.

דרגת קושי קלה | 45 ש' לאדם

11.4.23, כ' ניסן, יום שלישי

מדינת ישראל בעיניים הסוריות

בהדרכת אדם שרמן
מדינת ישראל הצעירה במשקפת הסוריים
באזור דרום הגולן

דרגת קושי קלה | 45 ש' לאדם

סיורי שקיעה ועשיות

9.4.23, י"ח ניסן, יום ראשון

10.4.23, י"ט ניסן, יום שני

סיור שקיעה גולני

סיור שקיעה קליל ממצפה אופיר לגבעת יואב.
הליכה נינוחה עם נוף מדהים אל הכנרת.

משפחות | דרגת קושי קלה | 25 ש' לאדם

9.4.23, י"ח ניסן, יום ראשון

10.4.23, י"ט ניסן, יום שני

סיור עשיות בתל סאקי

סיור עשיות משפחתי
באתר מורשת הקרב תל סאקי

משפחות | דרגת קושי קלה | 25 ש' לאדם

התמונה באדיבות חטיבה 412

מהלם ההפתעה להכרעה בקרב

תחנות הדרכה בנושא 50 שנה
למלחמת יום הכיפורים

9.4.23, י"ח ניסן, יום ראשון

10.4.23, י"ט ניסן, יום שני

בתל סאקי, מצפה קוניטרה, עמק הבכא
בין השעות 10:00-15:00

הדרכה כל חצי שעה עגולה ללא עלות
מתאים למשפחות, יחידים, קבוצות

סיורים חוצי גבולות לכל המשפחה

באישור
ביטחוני
מיוחד

7.4.23, ט"ז ניסן, יום שישי

10.4.23, י"ט ניסן, יום שני

הר דב והכפר עג'ר

סיור בהדרכת ליאור שלף בהר דב, תצפית רצועת
הביטחון, אתר ברית בין הבתרים וסיור מיוחד בכפר
עג'ר החצוי בין לבנון וישראל.

משפחות | יודעי לכת ואוהבי ידע

דרגת קושי בינונית | 80 ש' לאדם (כולל אוטובוס)

באישור
ביטחוני
מיוחד

9.4.23, י"ח ניסן, יום ראשון

גשר אל חמה

סיור באזור בטחוני מיוחד באישור צה"ל

אל סכר הירמוק והגשר שפוצץ ע"י הפלמ"ח בליל
הגשרים'

משפחות מטיילות | יודעי לכת ואוהבי ידע

דרגת קושי בינונית | 45 ש' לאדם

באישור
ביטחוני
מיוחד

10.4.23, י"ט ניסן, יום שני

אל מנהרת הרכבת החיג'אזית

סיור באזור בטחוני מיוחד באישור צה"ל

אל מסילת ומנהרת הרכבת החיג'אזית על גדות הירמוק

משפחות מטיילות | יודעי לכת ואוהבי ידע

דרגת קושי בינונית | 45 ש' לאדם

מהרו להרשם - מספר המקומות מוגבל:

הרשמה באתר: www.mhg.rgl.org.il

חפשו: סיורי פסח 2023 תשפ"ג

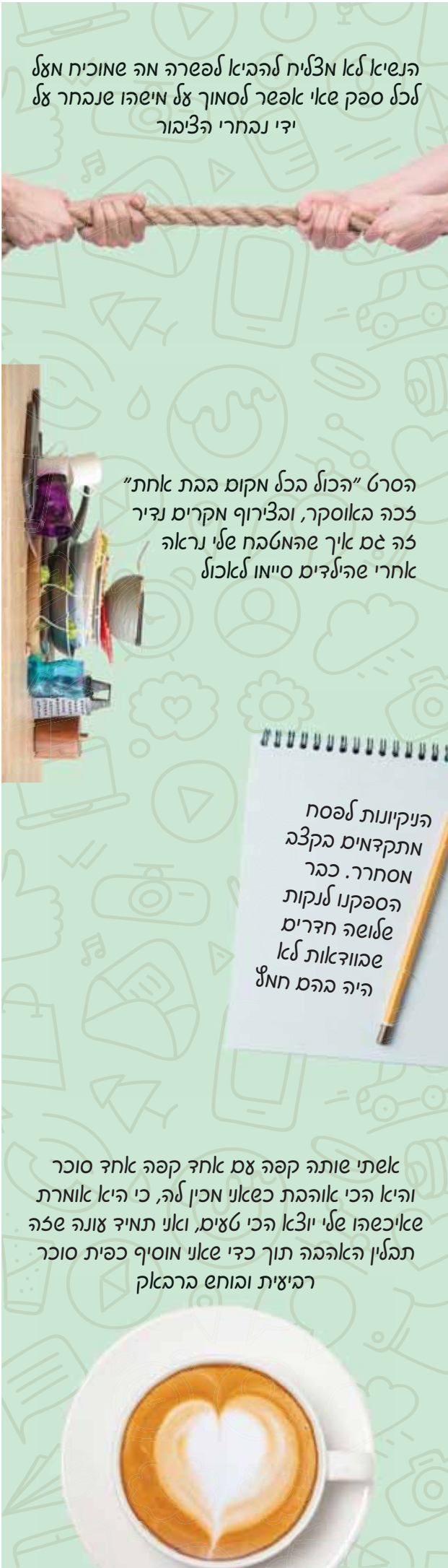
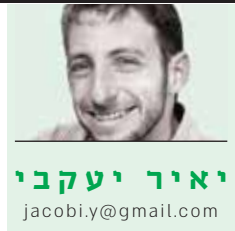
בטלפון: 04-6678811

או במייל: tamar_g@mhg.org.il

משרד פרום OK

ט.ל.ח. התוכניות נתונות לשינויים. קיום הסיורים מותנה
במינימום נרשמים ובאישור בטחוני. תשלום החל מגיל 5.

הנשיא לא מצליח להביא לפשרה מה שמוכיח מעל
לכל ספק שאי אפשר לסמוך על מישהו שנבחר על
ידי נבחריו הציבור

הסרט "הכול בכל מקום בבת אחת"
זכה באוסקר, ובצירוף מקרים נדיר
זה גם איך שהמטבח שלי נראה
אחרי שהילדים סיימו לאכול

העיקיונות לפסח
מתקדמים בקצב
מסחרר. כבר
הספקנו לנקות
שלושה חדרים
שבוודאות לא
היה בהם חמץ

אלתי שותה קפה עם אחד קפה אחד סוכר
והיא הכי אוהבת כשלא מכין לה, כי היא אוהבת
עלייכיהו שלי יוצא הכי טעים, ואני תמיד עונה שזה
תכלין האהבה תוך כדי שאני מוסיף כפית סוכר
רביעית וכוחס בראק

יש תמורה לאגרה

- ברכב באופן כוללני.
- בשמחה. נניח שאתה נוסע בכביש ופתאום אתה דורס חתול.
- אוקיי.
- אז המדינה צריכה לבוא לגרד את המסכן הזה מהכביש, נכון?
- אוקיי.
- אז יפה. זה עלות שימוש בכלי רכב.
- אבל מאיפה את כבר יודעת שאני אדורס חתול?
- אני לא יודעת. אולי כן, אולי לא. זה החתול הדורס של שרדינגר.
- אז שרדינגר ישלם על החתול.
- אדוני לא מכיר את הרפרנס הזה, הא?
- אדוני קומיקאי.
- עכשיו הכול ברור.
- בקיצור, 1,243 שקלים כדי שיהיה אפשר לגרד חתול מהכביש?
- תגיד תודה, יכולנו להחליט על תעריף של שועל.
- טוב, לא נשמע לי הגיוני כל הסיפור הזה.
- בסדר, אדוני, יש עוד עלויות. נניח שאתה נוסע בכביש 433 ורואה שלט מלבי טרי למכירה, אז מה אתה עושה?
- מגגל אחת ולתמיד מה זה מלבי.
- ואז?
- ואז מניח שמדובר במלכודת שבסופה אני שוכב מעולף באמצע יער בלי הרכב שלי אבל עם בלוטה בראש, זכר לנבוט שהשרלטן של המלבי נתן לי בראש בזמן שהסתובבתי לחפש את הדוכן הלא קיים שלו.
- אדוני, אם יורשה לי, אתה מאוד חסר אמון בבני אדם.
- ההסברים שלך לא מאוד עוזרים לזה, נשמה.
- בכל מקרה, הנקודה היא שהשלט הזה של המלבי כלול בחידוש הרישיון.
- לא הבנתי.
- אז תגגל שנייה מה זה מלבי, מר יעקבי. זה חתיכת חור בהשכלה שאני אישית לא הייתי מתפארת בו.
- את רוצה להגיד לי שהכסף של הרישיון הולך על המלבי?
- לא מה פתאום, המלבי עולה כמה שעולה, אנחנו לא נכנסים לכיס של הקמעונאי. אבל השלט, השלט זה אנחנו.
- אתם שמתם את השלט?
- חס וחלילה, אנחנו פשוט לא מורידים אותו.
- ועל זה שאתם לא מורידים אותו אני משלם לכם?
- בהחלט. תדע לך שזה מאוד מפתה להוריד את השלט ולשמור את כל המלבי לעצמנו. אבל אנחנו מפרגנים לך ולשאר בעלי הרכב באשר הם.
- תודה.
- בשמחה.
- לא התכוונתי באמת.
- מצטער אדוני, כנציגת שירות אסור לי אף פעם להניח שהפונה סרקסטי.
- וואלה יופי.
- כן זה אחלה.
- עכשיו תגיד מה לגבי אגרת חידוש דרכון, זה גם הולך על חתולות ומלבי?
- לא, על זה משרד הפנים אחראי. תאמין לי, מושחתים שם כולם.

- שלום, הגעתי למדור פניות הציבור של משרד התחבורה?
- כן, כאן רונה, איך אפשר לעזור, מר יעקבי?
- רציתי לשאול שאלה לגבי אגרת חידוש רישיון הרכב.
- כן בשמחה, מה השאלה?
- רציתי לשאול מה לכל הרוחות?
- סליחה?
- מה לכל הרוחות, זו השאלה.
- אני אצטרך שתפרט.
- בשביל זה תצטרך לשלם אגרת פירוט תלונה.
- נדמה לי שאני מתחילה להבין.
- אשריך, חסכת לעצמך 378 שקלים.
- אז אתה לא מרוצה מהאגרה.
- "לא מרוצה" זה אנדרסטיימנט, גברת רונה. אני אשמח להבין אחת ולתמיד לאן הולכים הסכומים הללו של חידוש רישיון הרכב.
- תראה, יש לי המון אמפתיה לנקודת המבט שלך. לפעמים באמת קשה לאזרח הקטן להבין את השיקולים הגדולים של המערכות שדואגות לרווחתו.
- וזה כשאת אמפתית.
- כן.
- אז בואי תעזרי לי להבין את השיקולים. על מה הולכת האגרה הזאת?
- פשוט מאוד, אדוני. אגרת הרישוי השנתית כוללת בתוכה תשלום על השימוש בתשתיות, אחזקתן ופיתוחן, והיא נועדה לתת מענה למגוון העלויות של השימוש בכלי רכב באופן כוללני.
- את זה קראתי לבד באינטרנט.
- נו, אז מה הבעיה?
- שאני לא מבין מה זה אומר.
- אני לא חושבת שאפשר להיות יותר ברורים מזה.
- תנסי.
- תראה אדוני, כשאתה נוסע ברכב אתה נוסע על כביש. והכביש הזה עולה כסף. מבחינתי אתה יכול לנסוע באוויר אם יותר מתאים לך, אבל ממה שאני רואה יש לך יונדאי שנת 2011 אז לא נשמע לי שאתה שם מבחינת תקציב.
- את אומרת שאני משלם מלא כסף על חידוש רישיון רכב בגלל שאני נוסע על כביש ולא באוויר.
- בוודאי. אין מתנות חינם, אדוני.
- אבל אני גם משלם מיסים כל חודש בלי קשר, המיסים האלה לא הולכים לסלילת כבישים?
- בטח שהולכים לסלילה. אבל לא לתחזוק. התחזוק זה מהאגרה של רישיון הרכב.
- אל תיעלבי, אבל נשמע לי חרטוט.
- גם החרטוט כלול במחיר, אדוני. אני לא מנפיעה ככה דברים ממוחי הקודח, יש פה צוות שלם.
- הבנתי. ומה זה אומר "לתת מענה למגוון העלויות של השימוש בכלי רכב באופן כוללני"?
- מה שאתה שומע. יש מגוון עלויות לשימוש בכלי רכב באופן כוללני.
- אי אפשר היה לנסח את המשפט הזה יותר מעורפל?
- לא מאמינה, אדוני. האמן לי שניסונו, יש פה צוות שלם.
- אוקיי, תני לי דוגמה לאחת מ"מגוון העלויות של השימוש

יהדות פולקס יזמות

הצטרפו אלינו
למגוון הפעילויות שלנו
לפרטים ולתרומות חפשו
'יהדות פוגשת יזמות'

כבר 15 שנה שעמותת סולמות בראשות
הרב רימון יוצרת מאות פעילויות, ספרים,
מחקרים, סרטים, חומרי לימוד ושיעורים.

דביר שרייבר
dvirbe7@gmail.com

תופס טרנדים

שלוש שנים הצלחתי להתחמק מהקורונה. עד שבערב פורים הבנתי שכל הזמן סתם יצאתי פראייר

"נבדוק את זה במוצאי שבת", היא סגרה את הדלת ופתחה תקופה חדשה בחיי.

התיישבתי על המיטה וחישבתי מה אסור ומה מותר לי לעשות. אסור: לצאת מהחדר, לפגוש אנשים, לשתות כלים, ללכת לעבודה. מותר: לקרוא ספרים, להשלים שעות שינה. כמו שקוראים לזה בשפת העם: בידוד. או כמו שאני קורא לזה: מעין עולם הבא. השאלה היחידה היא, כרגיל, למה הטרנד הזה הגיע אליי רק עכשיו?

את ובית אביך תתבודדו

במוצאי שבת שמעתי הבדלה מהמרפסת ואז נכנסתי לאתר משרד הבריאות. ההוראות היו ברורות: בערב היום הרביעי לבידוד עושים בדיקה, ואחרי 24 שעות עוד אחת. אם שתיהן שליליות, אפשר לצאת בסוף היום החמישי. אם אחת מהן חיובית - צריך להישאר בבידוד עד היום השביעי, עם אופציה להארכה אם יש בנטפליקס סדרה שעדיין לא הספקת לסיים.

הבעיה בבידוד, כפי שמדווחים אנשים שחוו אותו כשהוא עדיין היה טרנדי, היא שאחרי 48 שעות לבד גם האדם הכי נורמלי מתחיל להשתגע. אבל אני לא נורמלי, לכן הדבר היחיד שהרגשתי אחרי יומיים הוא שאני צריך עוד, והרבה. התרגלתי לשקט, לרוגע, לניתוק מהחדשות, מהטוויטר, מהפייסבוק. זאת אומרת, כשאתה בבידוד יש לך יותר זמן להתעדכן, להתעניין, להתעצבן ולהתגנן, כלומר לפרסם יותר פוסטים ולהביא לעצמך ולאחרים את הג'נר. לכן במוצאי היום השלישי לבידוד, ערב תענית אסתר, נטלתי את הערכה, סובבתי את המטוש וחיכיתי שיופיע פס אחד. הופיעו שניים. זה הקטע הכי מוזר בקורונה - אם יש פס בודד אתה לא צריך להתבודד. אם הוא בא עם חבר - אתה נשאר לבד.

"רגע", שאלו הילדים מעבר להרי החושך של הדלת הסגורה, "זה אומר שתהיה בבידוד בפורים?!"

פתאום הבנתי מה נפל עליי. במקום לשבת שעה וחצי בקריאת מגילה מורעב מהצום בזמן שאלפי ילדים דופקים לי על הראש בזמן שאומרים המן וגם בזמן שלא, אני אקרא את המגילה לעצמי בקצב שלי. במקום להתרוצץ בעיר ולהחזיר משלוח מנות לכל מי שזרק עלינו את עודפי החמץ שלו, אני אמנה שליח והוא יעשה נקמה בגויים. במקום לשמוע שוב את הקיטורים שלי על כמה אני לא אוהב את פורים ומה נהיה מהחג הלא מובן הזה, אשתי והילדים ייצאו מעבדות לחירות ואני אשב לי בחושך בשקט, כנאמר: רוח והצלח יעמוד ליהודים ממקום אחר, ואת ובית אביך תתבודדו. זאת אומרת אני אתבודד, את תיסעי לאבא שלך וכולנו נהיה מבסוטים.

בבוקר היום השביעי לבידוד, כשכבר לא יכולתי לסבול את עצמי ואת הריח של הגרביים בחדר, התקשרתי לחופא כדי לשאול מתי בעצם מותר לצאת.

"אתה יודע", אמר הרופא, "בכלל לא היית חייב בבידוד".

"מה זאת אומרת?" התפלאתי, "אלה ההוראות של משרד הבריאות".

"האתר שלהם לא מעודכן", הוא אמר, "כבר מזמן קיבלנו הוראות אחרות".

"אז מה", אמרתי, "הייתי אמור להסתובב איפה שבא לי ולהדביק את כל העולם ואשתו?"

"יפה מצידך שחשבת על זה", אמר הרופא, "אבל קורונה זה לא מה שהיה פעם".

"אני יודע", אמרתי, "זה כבר לא טרנדי".

"בכל אופן", הוא אמר, "אתה יכול לצאת מהחדר ולהתחיל לנקות לפסח".

גלגלתי בראשי במהירות את ההשלכות הצפויות ליציאה נמהרת מדי מהחדר. "תגיד", אמרתי לרופא, "יש מצב שאתה אומר לאשתי שאני צריך להישאר בבידוד עוד איזה שלושה-ארבעה שבועות?"

למה הטרנד הזה הגיע אליי רק עכשיו? אילוסטרציה

הבעיה בבידוד, כפי שמדווחים אנשים שחוו אותו כשהוא עדיין היה טרנדי, היא שאחרי 48 שעות לבד גם האדם הכי נורמלי מתחיל להשתגע. אבל אני לא נורמלי, לכן הדבר היחיד שהרגשתי אחרי יומיים הוא שאני צריך עוד, והרבה

מגמות עולמיות, זאת אומרת טרנדים, מתנהלות ככה: הן מתחילות בארצות הברית, או בסין, משם עוברות לשאר העולם, אחר כך מגיעות לישראל, אחר כך לציבור הדתי. ואז, בסוף בסוף, כשכל העולם כבר שכח שהיה פעם טרנד כזה - זה מגיע אליי. וככה גיליתי שיש לי קורונה.

הכול התחיל כשביום שישי לפני שבועיים קמתי עם תחושה כללית לא משהו, לא דבר נדיר בהתחשב במצבנו הכללי בכלל ובמצבנו הפרטי בפרט. כמה דקות אחר כך התחיל לכאוב לי הגרון נתקע לי שם נאום של יאיר לפיד, כזה שאי אפשר לבלוע, אי אפשר להקיא ובטח שלא לעכל. מצד שני היה לי די ברור שאני לא חולה, כי נשים תמיד אומרות שכשגבר חולה הוא חצי על ערש דווי וחצי מת לגמרי, ואני דווקא תפקדתי לא רע, לפחות אם משווים את זה לחוסר התפקוד הרגיל שלי בכל יום מן הימים. כל אותו יום התרוצצתי בין קניות לניקיונות, ורק שעה לפני שבת עלה בדעתי שאולי כדאי לקחת איזה משכך כאבים קטן לפני קבלת שבת, ואם כבר אז גם לעשות בדיקת קורונה על הדרך, סתם כדי להיות בטוח שאני לא הולך להדביק את כל בית הכנסת. זאת אומרת לא את בית הכנסת אלא את אלה שבאים בשערי, ומן הסתם עושים את זה כדי לחלות את פני האלוקים ולא כדי לחלות, בטח לא רגע לפני שבוצעים את החלות. וממילא נשארו לי כמה בדיקות זרוקות איפשרו בבית מאז שהקורונה הייתה טרנדית, אז יאללה, אמרתי לעצמי, בשביל הקטע, בוא נסובב מטוש ונראה על איזו אות הוא ייפול.

ואז, שעה לפני שבת, הופיעו פתאום שני פסים רעננים וחזקים. וזה כשהפעם האחרונה שראיתי שני פסים הייתה כשהייתי בן עשר ולבשתי טרנדים, זאת אומרת טרנינג, של אדיס, שפס אחד ירד ממנו בכביסה ורק שני פסים נשארו בו. האמת היא שזה בטח לא היה אדיס אלא משהו מתוצרת עזה, אולי אנינס. אבל כשאתה מצונן, אנינס נשמע כמו אדיס. אולי בעצם ככה נולד המותג הזה, מי יודע.

הלילה הזה שני פסים

שתבינו, אני מתרחק מווידוסים כמעט כמו שאני מתרחק מאנשים (אלה וגם אלה רק עושים לי כאב ראש). אני התייצבתי לקבל חיסון נגד קורונה אפילו כשבנט אמר שהוא רואה בזה הבעה אישית של אמון בו. מדי פעם אני מגיע לקופת החולים ומתעניין אם יש כבר חיסונים חדשים למחלות שעוד לא המציאו. אני טיפוס שלילי מיסודי, מי שמכיר אותי יודע שאין סיכוי שאני אהיה חיובי. את כל תקופת הקורונה המייגעת עברתי בלי להדביק אפילו פעם אחת, והנה הלילה הזה הלילה הזה שתי פעמים. זאת אומרת שני פסים. איזה פספוס. הסתגרתי בחדר, הזעקתי את אשתי וביקשתי שתביא ערמות מסכות טרייה. "הבדיחות שלך לא מצחיקות", היא טענה, "בטח לא שעה לפני שבת".

"אני לא צוחק", הראיתי לה את הפסים, "יש לי קורונה". היא הסתכלה עליי. ואז על הפסים. ואז שוב עליי. ואז עוד יותר עליי. "באיזו שנה אנחנו?" היא שאלה.

"מה אני יכול לעשות?", הצטדקתי, "לוקח המון זמן עד שטרנדים מגיעים אליי".

"כן", היא אמרה, "השאלה היא למה הם מגיעים אליך דווקא שעה לפני שבת".

"אל תדאגי", אמרתי, "אני נכנס לחדר ולא תשמעי ממני לפחות חמישה ימים".

"לא שלושה?" היא הביטה בדאגה בערמת הכלים בכיור.

"לפי ההוראות של משרד הבריאות זה חמישה, לא?"

"נראה לי שכבר מזמן הורידו את זה לשלושה".

"אני חושב שחמישה. מינימום שמונה".

"איך שמונה?!"

"אולי אפילו ארבעה עשר".

תנו מהדבר לחברויות חדשות

אחוזת יונתן חזון קהילתי חדש לבני 55+ ביישוב יד בנימין

קהילה פעילה ואיכותית
של אנשים טובים, כמוכם

דירה מרווחת במיקום מרכזי
על שמכם בטאבו (ללא פקדון)

בית כנסת ומרכז
מסחרי במתחם

נוף כפרי
ואוויר נקי

מרכזי קניות, תרבות
ובריאות במרחק הליכה

יד בנימין מ.א. נחל שורק 072-3950738

חפשו בגוגל: www.ahuzatyonatan.co.il אחוזת יונתן יד בנימין

אסקפיזם יפה לבריאות

החדשות הזמינות והמלחיצות מדי מביאות את חיינו אל קצה גבול הסבלנות. המלצה שלי: עזבו את האקטואליה ותצללו עמוק לשני ספרים שיעניקו לכם אוויר ומטען של חמלה

לבריאות.

לחבק את הסלעים

פחות אקטואליה זה יותר זמן פנוי, ויותר זמן פנוי משמעו זמן לקריאה. לאחרונה ראו אור בהוצאת ידיעות אחרונות כמה ספרים נפלאים שלא כדאי להחמיץ. אז הנה טעימות משני ספרי ביכורים של כותבים שאינם סופרים במקצועם. התוצאה מפתיעה ומשמחת. הצטרפו לחיק האסקפיזם.

כשסיימתי את 'לא אהבנו מדי' של ד"ר שוקי פרידמן, שהוא בכלל מרצה למשפטים וסגן נשיא המכון למדיניות העם היהודי, אמרתי וואו. פרידמן מחזיר אותנו לחיפה של שנות החמישים. אל השוק, אל החנויות הפשוטות, אל האוטובוסים הנשרכים במעלה הכרמל ואל הים הנושק אל העיר. הוא לוקח אותנו לתקופה שלא עסקנו בה מספיק, אל קבוצת אוכלוסייה שלא אהבנו אותה די. ניצולי השואה הצעירים, בני העשרים והשלושים, שימי העיניים והקושי שעברו מלכדים אותם כאן, בישראל, אבל הצללים ממשיכים לרדוף אותם, מתארכים והופכים מאיימים.

אברם, ניצול שואה שנשוי לרחל, נרצח. משימת החקירה מוטלת על ז'קו, פקד חרוץ חובב שירה ובעל חושים מחודדים, שיוצא לדרך ופוגש ערבים ובדואים ושחיתות (טוב, זה כבר מוכר) ולא מעלה על דעתו מה ימצא בסוף. קל להתאהב בז'קו, שצמח במשפחה חסרת סיכוי ושומר על מצפון ואינסטינקטים בריאים. ירבו כמותו במשטרת ישראל. פרידמן מחזיק את התעלומה והמתח עד הסוף, מצליח לבלבל את הקוראים כמו שצריך, וגם מעורר מחשבה על צדק ומוסר, על כוחה הטוב או הרע של אהבה ועל נאמנות.

הספר השני ליווה אותי בטיול האחרון במדבר, כשהגבים המתייבשים והולכים עוד היו מלאים במים והנופים שפגשתי כאילו יצאו מדפי הספר. 'שפת התהומות' של מוישי וינשטוק אומנם לא מתיימר להיות אקטואלי, אבל בישראל, כמו בישראל, הכול קשור להכול. וינשטוק, דוקטור למחשבת ישראל, חוקר למידה והגות ולשעבר יושב ראש המזכירות הפדגוגית במשרד החינוך, עורך לנו היכרות עם איתן, יוצא סיירת מובחרת, שכבר השתחרר מהשירות אבל השירות לא משחרר אותו. הוא נושא עימו אירוע שלא נותן לו מנוחה בימים ובלילות, ומנסה להיפטר מהשד ללא הצלחה.

אל בית משפחתו של איתן נקלעת תמר, בת המגזר החרדי, שמגיעה אליהם לחודשים אחדים בשל מורכבות משפחתית שלה. הרקע של איתן ותמר שונה בתכלית, אבל שפת הלב שלהם משותפת. איתן ותמר הולכים ומתקרבים עד שהידיה הבלתי צפוי הזה מאיים על תמר ועל כל מה שהכירה. הפרידה והמרחק יגלו לה מה חשוב ממה. 'שפת התהומות' הוא סיפור אהבה. סיפור אהבה לארץ ולאדמה הזאת. תיאורי הנוף, הקרקע, הצומח והחי מופלאים. אחרי הקריאה מתחשק לצאת ולחבק את סלעי המדבר. 'שפת התהומות' הוא סיפור על מערכות יחסים בין הורים לילדיהם. על הציפיות והאכזבות, על אהבה משוחררת ואהבה קפואה ועל אהבה בלי תנאי. זה סיפור על חיבור בין אנשים ובין מגזרים, ויותר מהכול על חשיבות החמלה. היכולת לסלוח לעצמנו ולזולתנו. לדלות את החמלה מעומק התהומות של הנפש. וזה אחד הדברים שאנחנו זקוקים לו היום יותר מכול. ●

איור: שאול גרד

מאגרי הסבלנות הולכים ומתרוקנים, לא רק למה שקורה ברחובות אלא לכל הסביבה, לילדים, לבני הזוג, לחברים. הקול עולה לטונים גבוהים בקלות רבה יותר, ההקשבה נהיית מתוחה. כן, אנחנו עם די חסר מנוחה, אבל גם מעט הנחת שהייתה כאן, אם הייתה, כבר איננה. אז מה עושים? מילת המפתח היא כנראה מינונים

מכירים את הילדים שבמשחק מחבואים עומדים במרכז החדר, מכסים את העיניים בידיים שמנמנות, משאירים חרך הצצה צר, כי אי אפשר בלי, ובטוחים שלא רואים אותם? נראה לי שזו התחושה שמלווה רבים מאיתנו בימים האחרונים. רוצים להיות מעודכנים כדי לדעת מה קורה כאן, אבל לא מסוגלים לשאת את זה. רוצים להיות חלק, אבל נרתעים מהרטריקה המתלהמת והחד-צדדית של אמצעי התקשורת. גם הרשתות החברתיות לא מספקות נחמה, כי יותר מדי פוסטים הופכים לזירת מריבה. אפילו האתרים שבהם החדשות כבשותנו, כל אחד לפי בקשתו הוא, לא מספקים רוגע.

כמעט שכחנו, אבל עד לפני שני עשורים, כדי להיות מעודכנים בנעשה בכנסת ובממשלה, בכבישים ובמסיבות עיתונאים היינו צריכים להיות אקטיביים. נדרשנו להיות ליד מכשיר שמדווח על החדשות: רדיו, טלוויזיה או עיתון. נכון, חוץ מחדשות בכל שעה עגולה היה גם מבזק חצי, אבל יכולנו לסובב את הכפתור, וחץ מזה רוב הזמן שאפנו אוויר של מציאות ושוחחנו עם האנשים שסביבנו. זה קרה בהמתנה לאוטובוס, בתור בקופת החולים, בפגישת הקפה בעבודה ובזמן המשפחתי בסוף היום. אחר כך הגיע האינטרנט אל המחשבים הביתיים. לא היינו צריכים שעה עגולה או מהדורה בשמונה כדי לדעת מה קורה, הכול זרם אל שולחן העבודה, בכל שעה. אבל עדיין היינו צריכים להגיע אליו, וזה לא קרה כל הזמן.

לפני עשור הכול התחיל להגיע לכף ידנו, במיידיות ובזמינות שקשה מאוד להימלט מהן. אנחנו יודעים הכול, כל הזמן. אין רגע דל מהחדשות. כן, בדרך ל... או בדרך מ... אנחנו ממלאים את חלל המכונית במוזיקה או בפודקאסט. גם אם אנחנו מניחים את הסלולרי בצד כשאנחנו עם הילדים, בסוף אנחנו איתו, עם הקימה בבוקר וההליכה לישון בערב, בהמתנה לקופאית או לרופא השיניים, וככל שמאפשרת לנו העבודה. אנחנו שוב ושוב מציצים במסך שמגלה לנו הכול.

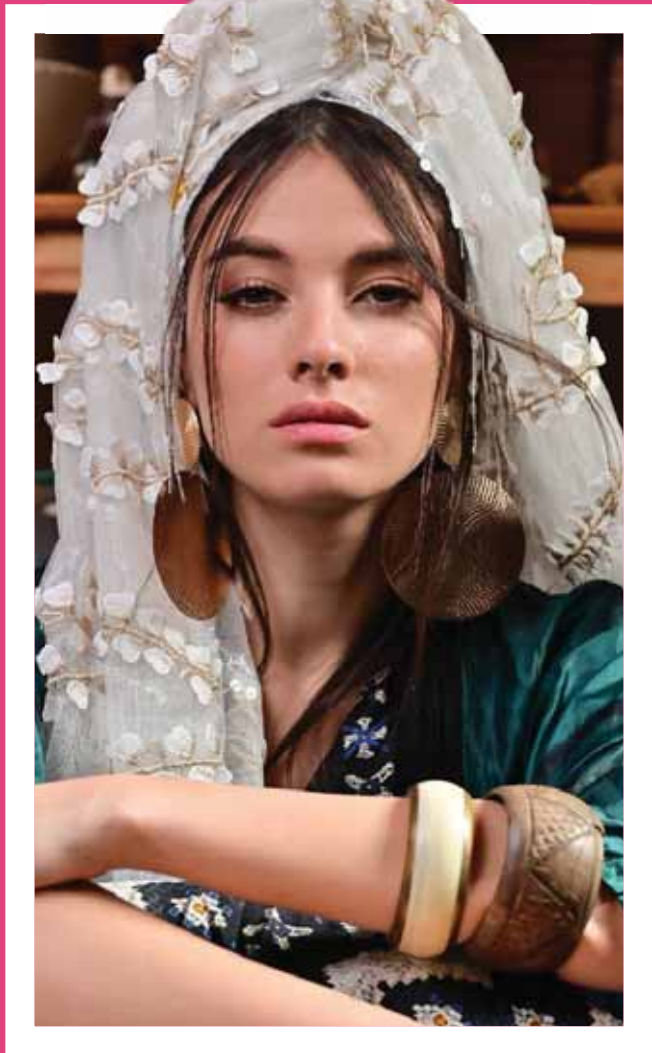
זו לא רק התמכרות. אנחנו רוצים להיות בעניינים. זה חשוב. אנחנו מודאגים. אנחנו רוצים לדעת לאן הולכים העם והמדינה שלנו ואם אפשר לעשות משהו כדי לתקן. מצד שני, אנחנו יודעים שהמציאות היא לא מה שמשתקף מהתקשורת ומהרשתות החברתיות, ולא שוכחים שהמילים הרעילות שאנחנו שומעים וקוראים מזהמות את הלב שלנו.

בימים האחרונים כולם על הקצה. בין העימותים בחברה פנימה, איומי הטרור, יוקר המחיה שתוקף אותנו בסופר ובחשבון הבנק והלחצים הרגילים (מישהו אמר ניקיון פסח?) אנשים מתקשים להחזיק את עצמם. מאגרי הסבלנות הולכים ומתרוקנים, לא רק למה שקורה ברחובות אלא לכל הסביבה, לילדים, לבני הזוג, לחברים. הקול עולה לטונים גבוהים בקלות רבה יותר, ההקשבה נהיית מתוחה. כן, אנחנו עם די חסר מנוחה, אבל גם מעט הנחת שהייתה כאן, אם הייתה, כבר איננה. אז מה עושים? מילת המפתח היא כנראה מינונים. אחד מאיתנו איננו הרמטכ"ל, או המפכ"ל (כלומר, יש שניים כאלה בלבד), לא נוכל למצוא פתרון לבעיות הטרור בעצמנו. מכיוון שרובנו לא חברי כנסת, הנשיא או היועצים הקרובים אליהם, גם לא נפתור את הפלונטר הפוליטי. כן, עדיין חשוב להיות מעורבים, במיוחד במקומות שבהם המעורבות מועילה, אבל כדאי להיחשף פחות לאקטואליה. זה פשוט טוב יותר

השבוע זה קורה

יריד המעצבות של האביב

אשחר & more

© אביה ששון

לחי נשימה וצאי מהשגרה
20
23
יריד אביב

נושמות בכל רחבי הארץ: 19-30.3.23 | כ"ו אדר-ט' ניסן

חדש!	בית שמש	שדרות	חדש!	קרית ארבע	לוד	עפולה
יום ה' ניסן	23.3	יום ד' כ"ט אדר	22.3	יום ג' כ"ח אדר	21.3	יום א' כ"ו אדר
נחל שורק 16 16:00-22:00		אולם הספורט הגדול 16:00-22:00		היכל התרבות 16:00-22:00		אוהל אירועים 16:00-22:00
מעלות		רמת הגולן		חדש!	כרמיאל	בנימין
יום ג' ו' ניסן	28.3	יום ב' ה' ניסן	27.3	יום א' ד' ניסן	26.3	יום ו' ב' ניסן
מרכז המוזיקה 16:00-22:00		מתחם צנובר 16:00-22:00		היכל התרבות 16:00-22:00		יקב מגרון 9:00-14:00
				חריש		צפת

נשימה

זמן. נשים. תרבות.

הכניסה
חופשית!

יום ה' ח' ניסן
30.3

יום ד' ז' ניסן
29.3

לנבחרת המעצבות ביריד הקרוב אלייך חפשי אותנו: f @

יריד המעצבות של נשים 050-8570950

<< הגרלה מטורפת ע"ס 1,800 ₪

הודולה | שדה בר | רחל חריף | כרמים | עדושה | גודי | הדס תכשיטים | מלודי (נעליים) | אתכסיא | הדרא | אביה ששון | אשכר | הלל | אלמוג סטייל | אביגל - בגדי ילדות ונערות | Soleil בגדי ים צנועים | RANI | עדיה מטפחות | עטרת כיפות | מאחת לשניה בוטיק וינטג' יד שניה | כחומר - סטודיו לקדרות | Folar by inbar | רחלי מטפחות | סטודיו שני | בוטיק רוטיק מביאה את - יבוא אישי ייחודי מביאה את: ננה • יעל רוזמרין • אמה • ברצ'ה • סלינה • יעקב • יעל צור | שובל מטפחות | רות כהן אמנות הלבוש | אביטליה | סיגליות | יד שניה בגדים אותנטיים | ליזש עיצובים בסטייל | עטרה - עיצוב תכשיט אישי | פנינה כובעים | כיפה-פא | מורן דהן תכשיטים | תכשיטי MAZAL | אורייתא | נגיעות - רננה קהלני | דברי שיר | אוהד כיפות | תלמה-עמית תכשיטים | Scelle | נירה בגדי נערות | חגית עדן- עיצוב אישי בחרוזים | עמליה תכשיטים | אמא אהבה- שמלות להריון והנקה | נ מגנטים | מילים טובות | נעמה מטפחות | אביטל קוקוקליפס | שלומצ | אורה- מטפחות יפות | שושקה מטפחות | האור שעוטף אותך- אורטל מזוז מטפחות | תותים | אורלי שנור תכשיטים | בוטיק בחצר | שירה בקשי סטודיו לוינטג' | Rachel's jewelry | דייקא קדרות בעבודת יד | המפות של דבורה | קן בזהב תכשיטים | חני פיצנטה בגדי הריון והנקה | סטייליש | מטאליקה | נוגה מתנות | Forever | אלבי | דליה זית | ורד צילום אומנותי | טל גלעד | הגלריה של הדר | לילך תהל | זמן משפחתנו- משחק משפחתי לפסח | הכובעים של הדי | מינרד | לודיז פודיז | אפנת בת מלך

19.3-5.4.2023

בשר מס' 5
קפוא

₪49⁹⁰
לק"ג

מוגבל ל-6 ק"ג

פילה אמנון
קפוא

₪16⁹⁰
לק"ג

מוגבל ל-6 ק"ג

טונה
סטארקיסט
4 יח' X 160 גרם

₪19⁹⁰

שמן זית כתית
מעולה יוחננוף
field good
750 מ"ל

מותר
פרטי
איכותי
וחסכוני

₪14⁸⁰

מיץ ענבים
טללים
1 ליטר

₪9⁹⁰

טייסטרס
צ'ויס
200 גרם

₪24⁹⁰

מוגבל ל-2 יח'
בקנייה מעל 100

מגוון ירקות קפואים
סנפרוסט*
400-800 גרם

₪9⁹⁰

*אפונת גינה/ תחתיות ארטישוק/ שעועית ירוקה שלמה/ פול ירוק/ אפונה עדינה/ גרגירי חמוס/ במיה/ שעועית ירוקה חתוכה/ כרובית/ תירס/ גזר גמדי/ שעועית צהובה/ פול ירוק קלוף/ תרד מדליונים/ כרוב ניצנים/ תירס קלחונים/ מיני ברוקולי/ אפונה וגזר/ שעועית אדומה/ מיני כרובית

סניפים בפריסה ארצית

אזהרה: צריכה מופרזת של אלכוהול מסכנת חיים ומזיקה לבריאות!

לחווית קניות
מהנייד סרקו
את הברקוד

15.2

21⁹⁰

מוגבל ל-2 יח'

9⁹⁰ ₪

28-10

10.3

2-8

24-2

2. 18-19

12.8

10.2

790

20.3

3-10

12-3

12⁹⁰

7⁹⁰

6⁹⁰

19⁹⁰

27⁹⁰

חנה קטון
chanakatan@gmail.com

חיי טופול

באולם". שחקן כל כך מפורסם ומוכשר נושא בתוכו איש ביישן וצנוע.

כמה מסכות אנחנו חובשים מבלי משים. גם הילדים שלי ביישנים. הם מאוד מתנגדים לחשיפה, ובכלל מעדיפים להישאר בצל. קצת קשה כשיש אמא שמנסה להכניס את הקוראים לעולם שלה, והילדים הם חלק חשוב בחייה. אשריהם, זאת תכונה יפה מאוד. אבל יש לי נכד מתוק במיוחד שביקש לפני שנה מתנה לאפיקומן: "שסבתא תכתוב עליי בפינה שלה בעיתון" - לא פחות ולא יותר. החוב הזה טרם נפרע, אגב.

הסיפוק האמיתי של טופול.

הייתי רואה את הסרט 'כנר על הגג' שוב ושוב, וידעתי בעל פה את כל השירים באנגלית ובעברית. שירים מוכוונים כמו "לו הייתי רוטשילד", או שירה של השדכנית האלמונית "ענטע או יענטע" (תפקיד שאני אוהבת לגלם בהצגות), או השיר המתוק, הרומנטי והאמיתי ששר טופול לאשתו גולדה, שיר העוסק בזוגיות ארוכת שנים (בעצם לא כל כך ארוכה, בסך הכול 25 שנה): "גולדה, אותי את אוהבת?". כל אלו שירים מהעירייה היהודית, שאפשרו לי כמה רגעים נוסטלגיים של חיבור לסיפורים שסיפרה אמי על העירייה מונקאטש שבה נולדה. גם המשפחה ברוכת הבנות הזכירה אותי ואת אחיותיי.

אבל כל הכישרון הזה טפל למעשים הגדולים של חיים טופול. הוא הקים בצפון הארץ מוסד לאירוח ילדים הזקוקים לשיקום בשם 'נהר הירדן' ובו השקיע הרבה תשומת לב, בעיקר בשנים האחרונות, אחרי שפרש מהמשחק. את הכפר הוא הקים בהשראת חברו, השחקן האמריקני יהודי פול ניומן, שסיפר לו על כפר נופש לילדים פגועים בחו"ל. טופול, בעל הלב החם, היה מספר על הסיפוק שיש באפשרות לשמח ילדים אלו, והוסיף: "הם יכולים להגיע לרמות שמחה שאנחנו, כאנשים בריאים, לא מגיעים אליהן. למה? כי לא מספיק כואב לנו". זאת אמירה כל כך עמוקה. לפעמים רק כאשר יורד החושך אנחנו רוכשים מיומנות לחדד את ראיית האור.

העולם הוא עגול.

ביישוב מבוא חורון יש גבאי מאוד מיוחד. האמת היא שהוא ראוי לטור שלם. ראיתם פעם עשרה בנים מגודלים, בלי עין הרע, נכנסים מתחת לטלית של אביהם בזמן ברכת כוהנים? אז זה הוא. הגבאי המיוחד והלבבי הזה דרכו לשים לב לאורחים שנעמדים בפתח בית הכנסת נבוכים, מסתכלים כה וכה ומתלבטים היכן לשבת. הוא מיד ניגש אליהם, מקיים בהידור מצוות הכנסת אורחים ומלווה אותם למקום מתאים ונעים. את זה הוא עושה כבר שנים. לאחרונה יצא לו להגיע לבית כנסת החורבה ליד שריד בית מקדשנו, ושם הוא נעמד בפתח וחיפש מקום. והנה ניגש אליו יהודי ואמר לו: "ר' יצחק, בוא תיכנס, הנה לך מקום לתפילה", וקרץ לו: "אתה בוודאי לא זוכר, אבל לפני כמה שנים חיכיתי בפתח בית הכנסת במבוא חורון ואתה הכנסת אותי בלב שמח ומצאת לי מקום, אז הנה אני מחזיר לך כגמולך!" חייך והתיישב במקומו. ●

איור: עדי דוד

באמצע סעודת הפורים בחדר האוכל של נצרים נכנס חיים טופול. גבוה. מחייך. שמח. בא לשמוח עם התושבים בפורים. אחת התושבות ביקשה ממנו: אולי תשיר לנו את "לו הייתי רוטשילד", השיר המפורסם מתוך 'כנר על הגג'. להפתעת כל הנוכחים טופול סירב, והסיבה הייתה מדהימה: "אני סירב, והסיבה הייתה מדהימה: אני מתבייש לשיר לפני קהל!"

כובע גרב ומרק. בלילה ההוא, האיום והנורא, אחרי תהלוכת מנורת בית הכנסת ליד שריד מקדשנו, הגיעו אנשי נצרים עייפים ורצוצים לאתר הקרואנים הזמני בעיר אריאל, שם התארגנו עם מעט החבילות והטף לקראת שינה. והנה, בחושך מאיר פנס, ומאחוריו כובע גרב עם מבטא רוסי כבד. האיש עם הכובע דפק על הדלתות בשאלה: "איפה יאיר? איפה יאיר?" עד שמצא את מבוקשו - הרב יאיר הילר. הוא הגיש לו כוס מרק כתום חם ומהביל, ולנוכח מבטו המופתע של הרב הסביר: "אני עשיתי מילואים בנצרים בחודשי החורף האחרונים. בלילה היה קר. קר מאוד. והנה, באמצע הלילה אתה מגיע עם כובע גרב ועם צלחת מרק כתום חם. פשוט הצלת אותי. אז הנה, אני בא להחזיר".

"אריק, אתה מקנא".

הקבע של בית הספר בנצרים, בית ספר שנבנה בדם ויזע אחרי ניתוק של צומת נצרים מהגוש. בין המוזמנים לטקס היה גם ידיד היישוב, השחקן והאומן חיים טופול ז"ל. מי שהביא אותו לנצרים היה השר רחבעם זאבי הי"ד. מנהלת בית הספר האגדית, רחל משולמי, לא הסתפקה בהזמנה כתובה, ושלחה לחיים טופול גם הודעה קולית בטלפון. טופול התרגש מאוד מנוסח ההזמנה המסדר אמונה ואופטימיות באשר לעתידו של נצרים, ולכן שמר את ההודעה והשמיע אותה לכל ידידיו ומכריו. באחד הימים של סוף אדר הזדמן טופול לניחום אבלים בבית מכרים, ובאותו יום הגיע לנחם גם ראש הממשלה שרון. טופול חיכה לו, וכשהגיע השמיע לו את הודעתה של מנהלת בית הספר בנצרים. שרון הקשיב להודעה וביקש לשמוע אותה שוב, אך לא הגיב. אמר לו חיים טופול: "אריק, אתה מקנא בהם..."

טופול תרם גן שעשועים לבית הספר הזה. בהזדמנות אחרת הוא הגיע לבית הספר לשוחח עם התלמידים, ובין השאר קרא להם את הפטרת בר המצווה שלו בטעמים. הוא זה שדאג לאנדרטה שהוצבה בחצר בית הספר לזכר חברו גנדי הי"ד, שעוצבה על ידי אומן תל אביבי בצורת דיסקית, אותה הדיסקית עם שמות הנעדרים שגנדי ענד לצווארו בקביעות. טופול הגיע לחנוכת האנדרטה, ושר את השיר "אלי אלי שלא ייגמר לעולם". הוא המשיך לשמור על קשר אישי עם משפחת משולמי גם אחרי הגירוש, ואף ביקר אותה במקום מגוריה החדש ביישוב מבואות יריחו, נסיעה ארוכה מאוד.

שחקן עם מסכה.

חיים טופול היה חבר טוב של גנדי. מבחינתו גנדי היה שמאלני... באחד מימי הפורים בנצרים, באמצע סעודת הפורים בחדר האוכל של היישוב, נכנס חיים טופול. גבוה. מחייך. שמח. בא לשמוח עם התושבים בפורים. אחת התושבות ביקשה ממנו: אולי תשיר לנו את "לו הייתי רוטשילד", השיר המפורסם מתוך 'כנר על הגג'. להפתעת כל הנוכחים טופול סירב, והסיבה הייתה מדהימה: "אני מתבייש לשיר לפני קהל!". "מתבייש? הרי הופעת בכל הבימות הכי גדולות בעולם, מברודווי ועד הוליווד?" שאלו אותו. והוא המשיך להדהים וענה: "נכון. אבל כשאני מופיע אני לא רואה את הקהל. הם יושבים בחושך. אז אני מדמיין שאין אף אחד

יום פתוח | 22.3 | יום רביעי, כ"ט באדר
בשעה 18:00, בזום

תואר ראשון בחינוך (B.Ed.)

במסלולים: הגיל הרך • חינוך מיוחד • אמנות • בי"ס יסודי ועל יסודי

בהתמחויות: תנ"ך • תושב"ע • ספרות • לשון • מדעי הטבע • מתמטיקה • אנגלית

אפשרות לשילוב לימודים במדרשת נועם אביב ובמדרשת יפו | מסלול מצטיינות - תכנית רג"ב

מלגת תנופה
 מלגה בסך 1000 ₪
 למסדירות מקדמה ע"ח שכר
 הלימוד עד פסח. 4.4.23

טאבלט
מתנה לכל
סטודנטית!*
 *בהתאם לתקנון

 לימודים
 היברדיים
 משולבים מהבית
 ובקמפוס

תלפיות
 המכללה האקדמית לחינוך בחולון

rishum@talpiot.ac.il

www.talpiot.ac.il

מרכז ייעוץ והרשמה:

1-800-071-500

054-9656631

מזירה הפליגה לזירה התקשורתית

אחרי שספג כדור ממחבל שחדר בליל שבת לישיבת עתניאל, התגלגל אסף פאסי לתפקיד מנהל הדיגיטל של נפתלי בנט ומשם להקמת משרד פרסום משגשג. כמי שהיה ונותר איש חינוך גם בעולם הקמפיינים הציני, הוא מגלה איך סיפורי רבי נחמן מסייעים לו לשמור על איזון ערכי וממליץ באופן מפתיע לצאת מהרשתות ולכגוש את האנשים ברחוב

עכרה לקס // צילום: פרדי ברמי

דקה של שקט. הוא הביט בי ואמר: אתה בכלל היית אמור למות באותו ערב. היית אמור לסיים את החיים שלך, וקיבלת אותם במתנה בעקבות מה שעשית".

אני שומעת את דבריו של פאסי ומצטמררת. דברי הרב מלווים אותו יום יום. "זה איתי בהרבה מאוד דברים שאני עושה. בצורך להצדיק את העובדה שקיבלתי הזדמנות שנייה".

הפיגוע הפך את פאסי לפוסט־טראומטי. "זה הדבר שטיפלתי בו יותר מהכול. לא הסתרתי את זה, כי אני חושב שאנשים חייבים לטפל בדבר הזה. אני היחיד מהפיגוע ההוא שקיבל מהמדינה טיפול. תחשבי כמה תלמידים היו שם ולא טופלו".

לפני 20 שנה זה בכלל לא דובר.

"נכון, אני לא מתבייש בזה. רפואת הנפש שלנו היא קריטית לכל התמודדות שלנו. אתם רוצים להיות אנשים חזקים? תודו שאתם חלשים. אני מאוד מאמין בזה, לכן אני לא מפחד להודות שאני חלש ואפילו לשים את זה כדגל מסוים. התהליך לא נגמר בזה, כמובן. יש כאן שנים של עבודה אצל פסיכולוגים ועבודה עצמית שלי".

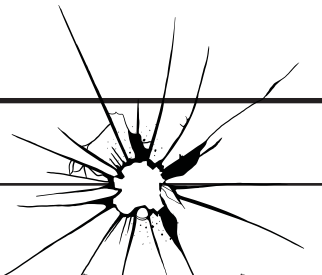
אין יום בלי הרב קוק

אסף פאסי, מחנך ופרסומאי, מציב היום בראש העשייה שלו את הפצת תורתו של הרב קוק. בעיניו, תורתו של הראי"ה קוק היא סם חיים, מרפא לנפש. אותה נפש שנפגעה כשכדורי המרצח ניקבו את גופו מצאה מזור בין מילותיו של הרב קוק. את

הקרה לפני כעשרים שנה, שבת פרשת שמות. בעיצומה של סעודת ליל שבת חדרו מחבלים למטבח של חדר האוכל בישיבת עתניאל. ארבעת התורנים שהיו שם ננעלו עם המרצחים, ובכך דנו את עצמם למוות ואת בחורי הישיבה שבחוץ לחיים. אסף פאסי היה חלק מכיתת הכוננות של הישיבה. הוא אסף את הסמג"ד וחיילים נוספים, הסביר להם כיצד לפרוץ למטבח הישיבה הנעול וחתר למגע. הוא נורה בריאה הימנית. פציעתו הביאה לגילוי מחבל חמוש, חגור בחגורת נפץ.

אחרי חודש אשפוז ותקופת שיקום הוא חזר לישיבה. התקופה הייתה מוטרפת. פיגועים, חדירות וירי ללא הפסקה. "למרות הטרור שהשתולל באזור, הרגשתי שהחזרה לישיבה זו הרפואה שלי. איבדתי שם חברים, אבל היו לי עוד חברים, וזה מקום שהצמיח וגידל אותי. בשנים שאחר כך בניתי את עצמי מחדש. הקב"ה נותן מכות וגם את הכוחות להתמודד איתן. ואם אתה לא לוקח את הכוחות, אתה סתם מפספס".

12 שנה אחרי האירוע ההוא פאסי היה צריך לעבור ניתוח שחשש ממנו מאוד והלך להתייעץ עם הרב יורם אברג'יל. אחרי השיח הרפואי, פאסי התעקש להבין יותר לעומק את מה שעובר עליו. "שאלתי: הרב, למה זה קרה לי? הרב ענה: נסתרות דרכי האל. אמרתי לו: בסדר, אבל למה זה קרה דווקא לי? הצלתי בפיגוע הזה הרבה מאוד אנשים, על המחבל שזיהה אותי וירה בי היו חגורת נפץ ורימונים, ובמרצח של 50 מטר ממני היו 200 אנשי רפואה וצבא. הוא התגלה כי הייתי שם. למה אני צריך לסבול כל כך? ואז הייתה

"שאלתי: הרב, למה זה קרה דווקא לי? הצלתי בפיגוע הזה החבה מאוד אנשים, למה אני צריך לסבול כל כך? ואז הייתה דקה של שקט. הוא הביט בי ואמר: אתה בכלל היית אמור למות באותו ערב. היית אמור לסיים את החיים שלך, וקיבלת אותם במתנה בעקבות מה שעשית"

צילום: פאסי. קראוס דיוטל

"יש המון דברים שאנחנו נמנעים לעשות ומפסידיים בגללם בצד אחד, אבל מרוויחים בזכותם בענק מהצד השני". משרדי פאסי קראוס

◀ המרפא הזה הוא מבקש כבר יותר מעשור לחלוק עם כל מי שצמא לו.

הוא נולד במקווה ישראל, גדל במושב צפריה וכיום הוא אב לחמישה. העיסוק בתורת הראי"ה החל אצלו לפני כ-12 שנים. אחרי הפיגוע הוא נשאר כמה שנים בשיבה, נישא ועזב את היישוב, וחזר אליו בשנית עם משפחתו. באותה תקופה החל ביוזמה להפצת תורת הרב קוק.

לא גדלת במרכז הרב. איך הכרת את תורתו של הרב קוק?

"אומנם למדתי בתיכון ביישיבת נחלים, אבל בשביעית ובשמינית שלי הייתי הרבה מאוד במרכז הרב. בשנה הראשונה שאחרי התיכון למדתי ביישיבת בית אל, ושם קיבלתי את תשתית תורתו של הרב קוק. התאהבתי בתובנות שלו וביכולת שלו להסתכל על המציאות בצורה ישירה וכנה. לכתבים שלו יש רוחב וגם הבנת המורכבות של דור, של אנשים ושל חייהם הפרטיים. בדברים שלו יש אמת וחמלה בלי סוף".

פאסי עבד שנים כמורה ומנחן ויום אחד ביקש ליצור לעצמו סדר לימוד אחר. "רציתי להקים דף פייסבוק שבו אלמד עם אנשים את תורות הרב קוק, בתקווה שאנשים יכתבו לי בחזרה ותהיה מעין חברותא". כך התחיל לפעול הדף 'משפטי הרב קוק'.

מעט אחר כך החל פאסי לעבוד עם נפתלי בנט לקראת הבחירות מול זבולון אורלב ומשם בבחירות הכלליות. העבודה הייתה מאוד אינטנסיבית, אבל פאסי לא רצה לעזוב את שדה החינוך. "לימדתי את החבורה שלי שעה ביום. הייתי הולך איתם לתפילה, לומד איתם ויוצא בעשר למטה המפלגה". הוא למד איתם מתורתו של הרב קוק, והציטוטים הגיעו לדף הפייסבוק.

בתחילת הדרך אפילו שותפו למשרד, אבי קראוס, לא ידע שהוא מפעיל את הדף. היום המשרד כולו רתום לעניין. "לימוד של הרב קוק הוא הלימוד היומי שלי, והגריפיקה במשרד, לא משנה מה רמת העומס, תעצב את האמרה". הציטוט שנשלח לעוקבים מדי יום כולל פירוש קצר. לפעמים הוא נוגע ללוח השנה, לפעמים לענייני דיומא, ותמיד נוגע בנפשו של פאסי, שבוחר את המשפטים. לדף הפייסבוק יש לא פחות מ-45 אלף עוקבים, והוא נמצא גם באינסטגרם, בטיקטוק ונשלח בעשר קבוצות ווטסאפ שונות. לפני שש שנים החליטו קראוס ופאסי להוציא מבחר משפטים כספר, בשיתוף ידיעות אחרונות, והוא הפך לרב מכר. לפני חודש יצא לאור הספר השני בסדרה, שנקרא גם הוא 'משפטי הרב קוק'.

תסביר לי את התופעה של ספר די אנונימי שהופך לרב מכר.

"אחד הדברים שאני הכי אוהב זה לעבור על שמות האנשים ועל הפרופילים בקבוצות הווטסאפ שמקבלות את המשפטים מדי יום", הוא אומר ומדפדף בסלולרי. הגיוון גדול. "אלה אנשים מהארץ ומהעולם, דתיים וחילוניים, צעירים ומבוגרים. אנשים מחפשים משהו רוחני, אבל

שיהיה בגובה העיניים. בכל יום מצטרפים עשרות אנשים למפעל הזה. כשאני כותב משפט שהוא לנפש, אנשים שולחים אותו לעוד הרבה מקומות. בני אדם רוצים שגשים לב לנשמה שלהם".

בוא נדבר רגע על תורת הרב קוק. האישיות שלו סוערת ויוצרת אבל התורה שלו מציגה הרמוניה. זה לא תמיד מתלבש על החיים המסוכסכים שלנו.

"אחד הדברים שהרב קוק לימד אותי וגם החיים לימדו אותי הוא שהדברים תלויים רק בנו. אני חושב ש'אין הדבר תלוי אלא ב' זו תמצית האמונה בקדוש ברוך הוא. ואני חושב שזו התורה הגדולה של הרב קוק. הוא אומר שהרצון הטוב הוא הכול, והשאלה היא לאן אנחנו לוקחים את נקודת הרצון שלנו. הרב קוק הוא לא אופטימיסט חסר תקנה. הוא אדם שאיבד ילדה ושהתגורר בישראל בתקופה נוראית. הוא ידע לבוא ולדפוק על השולחן בעניין ארלוזורוב ולעמוד מול הבריטים בעניינים שונים".

פאסי מסביר שהרב קוק אומנם העיד על עצמו ששורש נשמתו הוא מרבי נחמן מברסלב, אבל הוא עצמו התגורר בארץ, ולכן לא יכול היה לדאוג רק לעצמו או לקהילה מסוימת. המבט שלו נטוע עמוק בהווה ותורתו מציגה מורכבות. "לכן התורה שלו פחות נמכרת מזו של רבי נחמן, שהוא ענק שבענקים, אבל הרב קוק לא יוציא אותנו בפאות מהגיהנום, הוא יגיד לנו תוציאו את עצמכם".

בספרו החדש מבקש פאסי להניח רטייה על הלב הסוער בטלטלות הזמן, בדמות ציטוטים שהוא מלקט ומפיץ כבר יותר מעשור מכתבי הרב קוק. "אני מתכוון לנפש הפרטית והלאומית, לטלטלות שכולנו עוברים כל הזמן, כל אחד מהמקום שלו". בספר מובאות פסקאות בנושאים שונים כשהן מלוות בפירוש קצר ובתמונה מעוררת השראה. הפסקאות בספר מכוונות לרוב אל האדם הפרטי ואל נפשו, פחות אל האידאיה הלאומית. "נראה שהיום אנחנו מצליחים לאט לאט להתגבר על התמודדויות הגוף", אומר פאסי שנפצע קשה לפני שני עשורים, "אבל הנפש הורגת אותנו. לרוב מחלות הגוף אנחנו יכולים, אבל בתוך כל החופש הזה אנחנו לא יכולים לנפש שלנו". וזו בדיוק מטרת הספר מבחינתו: לחזק, לתת תחושה שאין הדבר תלוי אלא בי, באמת. פאסי יודע על מה הוא

מדבר.

"אנחנו משוגעים בעולם משוגע"

"הכירו את אסף פאסי, האיש הנפלא שמנהל בהתנדבות את דף הפייסבוק שלי", כתב נפתלי בנט בקיץ 2012. "לפני מספר חודשים יצר עימי קשר דרך הפייסבוק 'אסף מעתניאל' והציע לעזור במערכה שלנו... אומנם אני מכיר את אסף זמן קצר, אך מהר מאוד הפכנו שותפים לדרך, וכבר הספקתי ללמוד ממנו המון".

כשבנט ואיילת שקד עוד היו במפלגת 'הישראלים' פנה פאסי לבנט. "כתבתי לו 'ראיתי שאתה בפייסבוק ולא כזה שולט ואני אשמח לעזור לך בהתנדבות'". פאסי התלהב אז מהפוליטיקאי הימני והדתי שהייתה לו תוכנית מעשית לעתיד יהודה ושומרון, ולא רק שלילה של תוכניות מדיניות קיימות. הוא נרתם כל כולו להצלחתו. אחרי הניצחון בפריימריז ניגש אליו שלום שלמה, אז אחד מיועציו הקרובים של בנט ובהמשך מזכיר הממשלה, ואמר שאין יותר אפשרות להעסיק אותו בהתנדבות. עליו להיכנס כעובד מן המניין תחת ניצוחו של משה קלוגהפט, שניהל אז את הקמפיין. "עשינו לו את הפייסבוק והמון המון כתיבה, תוכן, נאומים, הספדים וכתובת חלק גדול מהמצע", הוא אומר ומתכוון גם לאבי קראוס, שותפו מאז ועד היום.

אתה נתלש מעולם החינוך שהוא מוגן וסגור לתוך עולם ציני וערמומי. איך עושים את זה?

"כשנכנסתי לדברים ישנתי שלוש שעות בלילה, לא היה לי פנאי לחשוב על הציניות שבעולם אליו נכנסתי. אני כן יכול לומר שתוך כדי עצרתי כל מיני דברים שהיו אמורים לקרות". כך למשל, בתקופת הפריימריז יצא פשקוויל נגד גילת בנט בתואנה שהיא לא שומרת מצוות. "פשקוויל נגד כבר היה מוכן, אבל אני עצרתי את בנט ואמרתי לו: תקשיב, הפוליטיקאים יותר מומחים ממך. אם תיכנס למדמנה שלהם - תיפול. אתה תהיה סתם עוד אחד. קח את מה שכתבו עליך ותוציא את זה, תגיד שזה לא נכון". מאז זה המצפן שלו, גם היום כבעל משרד פרסום. "אני לא מאמין בלכלוכים.

אני לא מאמין שנכון לשוק הפרסום לעבוד בצורה הזאת, וכשאני עובד עם חברות וגופים בארץ ובעולם והם שואלים אותי מה הקטע שלנו, אני עונה להם שמעולם לא למדתי פרסום, למדתי חינוך, והפרסום שלי מגיע מעולם של חינוך. כשאני מוכר לאנשים תוכן הוא גבוה יותר, בעיניי, מאשר כשאני שוטף להם את המוח".

פאסי וקראוס נכנסו יחד לנושא הרשתות והדיגיטל עם בנט. כשהקמפיין נגמר הם עמדו בצומת דרכים. "זה היה יום גשום בעתניאל, היינו בעמדת השמירה ופרסנו את מה שיש. הבנו שבנט מצליח ומתחילים להכיר אותנו. ספי שקד, שהוא פרסומאי גדול ועבד איתנו, אמר: חבר'ה, יש לכם יכולות מאוד מעניינות שלא קיימות בעולם הדיגיטל, בואו נתחיל לעבוד. התלבטנו מאוד כי שנינו אהבנו את עולם החינוך. זה מה שלמדנו ורצינו לעשות בחיים. אבל הסיפור של בנט הראה לנו שאם יש לנו יכולת השפעה בכיתה על 30 חבר'ה - ואני מעריך אנשים שהולכים לחינוך - אז פה יש לנו השפעה על שלושה מיליון איש בשבוע, דרך הרשתות". מאז כמובן המספרים עלו.

בשמירה המשותפת ההיא ביישוב הם למדו יחד את סיפורו של רבי נחמן על התבואה המשוגעת, שבה המלך והמקורב אליו יודעים שהעולם שבו הם חיים עומד להפוך לעולם של משוגעים, והם מחליטים לעשות לעצמם סימן על המצח, כדי שיידעו שהם משוגעים. "אז החלטנו שנלך על זה, ונעשה זה לזה סימן במצח שאנחנו משוגעים בעולם משוגע. זה חלק בסיסי ומהותי בחברה שלנו". שם החברה שלהם הוא 'פאסי.קראוס דיגיטל בעזרת השם' ובהתחלה הסמל של החברה, הג'רפה, החזיקה בפיה שיבולת, זכר לתבואה המשוגעת.

"כשאנחנו מגיעים לנקודות קצה ומסתכלים אחד על השני, אנחנו נזכרים שאנחנו משוגעים בעולם משוגע". כך הם סירבו להירתם לקמפיין של שאול מופז שרצה לחזור לפוליטיקה, אבל אמר להם שאם זה יהיה רלוונטי הוא יצביע בעד פיגוי עתניאל מיושבו; כך היה כשסירבו לקחת קמפיין של ייבוא סיגריות אלקטרוניות מאוקראינה, ואותו הדבר עם ענייני צניעות או עבודה בשבת. "היו חברות שאמרו: תעשו

קונים כרטיסים < מצילים חיים < זוכים בפרסים

במוצ"ש זה נגמר!

הזדמנות אחרונה

להשתתף בהגרלת פרס מציל חיים
ואולי לזכות ב- \$100,000
ובעוד עשרות פרסים שווים

היכנסו (במוצ"ש)

לאתר עזר מציון וקנו כרטיסים
*2236 | ami.org.il

לנו קמפיין עם החילונים שיש לכם בחברה. סירבנו. הסימן ששמנו לנו על המצח שומר עלינו ויקר לנו מאוד. יש המון דברים שאנחנו נמנעים מהם ומפסידים בגללם בצד אחד, אבל מרוויחים בזכותם בענק מהצד השני".

מגדל בבל בפייסבוק

אי אפשר לקיים ריאיון עם פאסי בלי לגעת בפוליטיקה, אבל קודם אנחנו מדברים על הצומת שבין הפוליטיקה לרשתות החברתיות, שבהן הוא מתמחה. "בשנים האחרונות הכניסה של הרשתות החברתיות גרמה לזעזוע מטורף בעולם הפוליטי הבין-לאומי. בישראל אנחנו מדברים על מערכת בחירות חמישית ועל ממשלה שהיא לכאורה הכי יציבה שיש, אבל גם היא מתנדנדת. וככה זה בכל העולם. בספרד, ביוון, באיטליה ובארצות הברית. הכול רועד. זה קשור להימצאות שלנו ברשתות החברתיות. את יכולה להתכתב עם יאיר לפיד, למשל, והוא יענה לך. את יכולה להשמיץ אותו ואפילו לחרטט עליו. היכולת שלנו להיות שווים בשיח היא מטורפת".

גם הגיוון שהביאו הרשתות מרעיד את אמות הסיפים. "כשהצדדים הבלתי מיוצגים בתקשורת היו מושקעים, הכול היה טוב. היה את הצד הצודק ואת הצד שלא קיים והכול היה בסדר. פתאום יש צד צודק ועוד צד. ואם יש שני צדדים יש ויכוח, והוא מפחיד מאוד כי הוא מערער את יסודות הדמוקרטיה, כי הוא מערער את היכולת של השליטים לשלוט". פאסי לא מדבר רק על צד שמאל. "נתיניהו בעצמו צריך לעשות היום דברים שמבחינתו הם קיצוניים אבל הוא לא יכול אחרת, כי יש לו רשתות חברתיות על הראש. גם הוא נמצא כל הזמן בעין הקהל".

הסוגיה השלישית שמעלה פאסי בהקשר של הרשתות היא תיבת התהודה. יותר מחמישה מיליון בני אדם נמצאים בפייסבוק מדי יום בישראל בלבד. אבל הם לא פוגשים את מי שמחוץ לבועה שלהם. "אנחנו רואים כל הזמן את תמונת המראה של עצמנו. אנשים שחושבים כמונו. ואז אם אני שמאלני ומופיע לי איזה ימני בפייד נכתוב לו שהוא מטורלל, כי ככה 'כולם' חושבים. ואם אני ימני ויקפרץ לי בפייד איזה שמאלני, אכתוב לו כמה הוא עוכר ישראל כי 'כולנו' שונאים אנשים כמוהו. כתבתי על זה כבר ב־2013 שזה מעין מגדל

בבל. שפה אחת ודברים אחדים. כל אחד חי בעולם מדומיין".

אז איפה אתה נמצא, בין לדעת שהרשתות החברתיות הן המקום שבו הדברים קורים ולעבוד בהן ובין האשליות והסכנות שלהן?

"בסוף זו כיכר העיר, אנחנו יכולים לנסות לשנות בתוכה את השיח. אני יכול להגיד שאם הייתי יכול הייתי פחות ברשתות ואני ממליץ את זה לכל הקוראים, חד משמעית, למרות שאני מתפרנס מהן".

אבל אולי נכון לומר לאנשים לאזור אומץ ולכתוב ברשתות, כדי שקולם ועמדתם יישמעו. "אני לא אומר לא להיות שם, יש דברים שצריך לכתוב עליהם. אבל אני אומר להיות פחות. עשה לך מנהג קבע", הוא מנסח כלל לחיים, "בכל יום שאתה נמצא ברשת תהיה גם ברחוב, תפתח את החלון. זה קריטי כדי שנוכל לחיות פה בצורה נורמלית. בסוף מה שאני מנסה לעשות זה ליצור עולם מורכב יותר".

ועוד שאלה בשביל הורים ומורים: אתה מראה לי את משפטי הרב קוק בטיקטוק ובאינסטגרם. אלה רשתות שמאוד מפחידות מחנכים. איך מתמודדים עם זה?

פאסי לא מתבלבל לרגע. "יש לנו כיכר שוק שיש בה מראות לא צנועים. אני לא אומר לאנשים שהם לא בעניין ללכת ולהיות שם. אבל בסוף הבן שלי כן שם והבן שלך גם, ובאחריותנו לנסות לעשות את המקומות האלה טובים יותר ולנסות לשנות שם את השיח. תנסי לכתוב בגוגל 'נפילתי בחטא מה עושים עכשיו', תמצאי רק תשובות של רבנים חרדים. אנחנו יפים מדי בשביל זה. ואז לילד שעשה משהו שאסור לו לעשות, והוא מרגיש שעולמו חרב עליו, יש שתי אופציות. או שהוא אומר שהוא גם ככה גרוע וכולם לא יעזרו לו אז הוא ממשיך למטה, או שהוא בודק מה הכפרה שלו ומה עליו לעשות והנה הוא מגיע לשיח על גן עדן וגיהנום. ואז או שזה לא יהיה השיח שלו והוא ינטוש, או שהוא יתחבר למענה הזה". פאסי חושב שאסור להפקיר את הורה. "אנחנו צריכים להיכנס לתוך הבוץ כמו שרבי נחמן נכנס, ולהיות שם, אם אנחנו מכירים ויש לנו את הכלים. הילדים שלנו שם ואם לא בשם שלהם, הם נמצאים שם בשם אחר. ואם אתם לא יודעים שהם שם, זה הרבה יותר גרוע".

"סמכתי על בנט ואז הוא עשה את השקר שהוא עשה. אי אפשר להגיד לי הוא התכוון, וזה ליכתי ולא ליכתי. הייתי חלק מכותבי המצע שלו, הייתי איתו בחדרי חדרים, אני יודע מה הוא חושב. זה קרע אותי".

ובכל זאת, פאסי מוצא מידת סנגוריה על בנט. "הוא רצה להיות ראש ממשלה. הוא חשב שאם הוא יהיה ראש הממשלה הוא יתרום לעולם יותר מאשר אם לא. הוא ראה לנגד עיניו דמות של ביבי כשקין ואמר אני אצליח לנצח אותו, אכנס במקומו ואציל את העולם. הוא חשב לשקר לרגע כדי לתקן את העולם".

הצעד שעשה בנט בהקמת הממשלה הקודמת היה מכה קשה לפאסי. "הייתי באבל. באמת בנאדם שנתתי לו את זמני. זו הייתה הזהות שלי, הייתי מחובר אליו ואל משפחתו אישית וזה פגע בי מאוד. הוא וניר אורבך ואיילת, אלה אנשים שציפיתי מהם"

"בנט הרג את הליברליזם במגזר"

"זכיתי להיות שותף מתחילת הדרך יחד עם נפתלי ואיילת והצוות המצומצם מאוד שליווה אותם אז בהתחבטויות, בלבטים ובניהול המערכה. בימים שבנט היה רק נפתלי, שאף אחד לא זיהה אותו ברחוב ושהרעיון נאמר בעיניים בורקות ומתוך רצון אמיתי לעשות שינוי", כתב פאסי במאמרו "שלוש אח" שפורסם אחרי שבנט ושקד פרשו מהבית היהודי והקימו את 'הימין החדש'. "הימים האחרונים הכניסו המון תקווה שאולי העזיבה היא רק טכנית. שנפתלי הוא עדיין הג'נטלמן עם הכיפה שרוצה לעשות למען המדינה והעם והתורה כפי שאמר שוב ושוב. אבל העזיבה איננה טכנית".

פאסי כתב את מאמרו אחרי שיחה ארוכה עם בנט והוסיף אבחנה שהתגלתה כמדויקת. "יש כאן משהו עמוק מאוד ומוחלט מאוד וכדאי וחשוב שנדע זאת. בשנת 2012 חברו כוחות חילונים, דתיים וחרד"לים להקמת כוח חדש, דבר שהיה נכון מאוד לזמנו והביא לבשורה של 12 מנדטים. הבשורה הזו, על כל מורכבויותיה, כבר לא נמצאת אצל בנט. מפלגת הימין החדש איננה בית יהודי. היא ימין... הכרנו מנהיגים רבים בעבר שרוממות הלאומיות הייתה בגרונם וברגע של מבחן הכול התפרק... בלי תורה אין לנו את הקושאן על הארץ - זה לא אני אמרתי, אלה דברים שבנט אמר שוב ושוב בנאומיו. והם מדויקים. וממילא מפלגה שאין לה מצפן תורני עלולה לוותר על לאומיותה. אני מתפלל שהדברים לא יקרו במפלגתו של בנט, אך ללא הקושאן הכול יכול להשתנות".

פאסי וקראוס ליוו את בנט בבחירות 2012 ו־2015, ואחרי הפרישה מהבית היהודי פאסי כבר לא הצביע לו. "אמרתי לו: נפתלי, אתה מאבד את הבייס שלך. החילונים לא ירצו אחריו, המחשבה שלך שהם שונאים את סמוטריץ' ורק מחכים לך שתגאל אותם היא לא נכונה. הוא אמר לי: אסף, יהיה בסדר. אתה תהיה עם הבית היהודי, אני אשאיר לכם כמה מנדטים, אל תדאגו".

בבחירות ההן, כזכור, הימין החדש לא עברה את אחוז החסימה. בהמשך בנט הביע חרטה וזכה מחדש באמונו של פאסי. "עשיתי את הטעות

"אנשים מכל הגוונים רוצים משהו רוחני לנפש, שיהיה בגובה העיניים". פאסי עם הספר החדש

צילום: פנור ברמי

וסמכתי עליו ואז הוא עשה את השקר שהוא עשה, וזה זעזע אותי מאוד. כי אני לא ילד. אי אפשר להגיד לי הוא התכוון, וזה ליכתי ולא ליכתי. אני הייתי חלק מכותבי המצע שלו, אני הייתי איתו בחדרי חדרים, אני יודע מה הוא חושב. זה קרע אותי".

ובכל זאת, פאסי מוצא מידת סנגוריה על בנט. "הוא רצה להיות ראש ממשלה. הוא חשב שאם הוא יהיה ראש הממשלה הוא יתרום לעולם יותר מאשר אם לא. הוא ראה לנגד עיניו דמות של ביבי כשקין ואמר אני אצליח לנצח אותו, אכנס במקומו ואציל את העולם. הוא חשב לשקר לרגע כדי לתקן את העולם".

הצעד שעשה בנט בהקמת הממשלה הקודמת היה מכה קשה לפאסי. "הייתי באבל. באמת בנאדם שנתתי לו את זמני. זו הייתה הזהות שלי, הייתי מחובר אליו ואל משפחתו אישית וזה פגע בי מאוד מאוד. הוא וניר אורבך ואיילת, אלה אנשים שציפיתי מהם".

הצעד של בנט קרע את הציונות הדתית וגרם לה, כמגזר, נזק בל יתואר.

"אני מסכים. חלק ממה שאני אומר לחבריי הליברלים, ואני בהרבה דברים ליברל, זה שמי שהרג את הליברליזם הוא בנט. בבחירות האחרונות בחרתי בנן גביר. זה הזוי מבחינתי. אני לא מסכים עם דעותיו ועמדותיו, הוא לא כוס התה שלי, אבל כשהאופציה השנייה היא רעל, אני אשתה את כוס התה הזאת. וזה לא רק זה. תראי את דרעי. אני לא חושב שמי מאיתנו בעד הכנסת דרעי כמוורשע לממשלה. אבל כשזורקים אבנים על צד אחד, אז אתה קודם כול מגן על עצמך עם הצד שלך. בנט עשה את כולנו צד אחד ויצר מחיצה שהרגה את הצד הימני הליברלי במגזר".

פאסי כותב מאמרי דעה אקטואליים בכלי התקשורת, ויש לו גם מה לומר על ההפגנות. "אני חושב הרבה על משפט שלמה בימים האלה. זה קשה, אבל אולי הצד שלנו צריך להיות יותר אחראי. לא כי הם צודקים ולא כי אנחנו פראיירים, אלא כי יש לנו אחריות מאוד גדולה על המדינה שלנו ועל מה שקורה בה. ההבדל בין השלטון הנוכחי לשלטון בנט ולפיד זה שהם ידעו שהכוח שלהם לא אמיתי, כי הם עבדו על הבוחרים שלהם. אבל זה לא הסיפור של השלטון הנוכחי. הימין גדול ורחב בישראל והוא כאן לשלוט לטווח ארוך. לכן לא צריך לעשות ובגז וגמרנו. המילה המרכזית שאנחנו צריכים ללכת איתה היא אחריות".

איזה טיפ אתה נותן לממשלה הזאת? כי נראה שהיא לא מצטיינת בהסברה.

"הממשלה הזאת התחילה בתיקוני החקיקה עוד לפני שהיו לה אנשים במשרדים. הם לא סגורים על יועצים, אין קמפינים מסודרים, אין כסף. צריך לבנות הסברה מסודרת. הציבור בטוח שממחר כל אוטובוס יהיה נפרד, שממחר כל בת שמתגייסת לצה"ל יציירו לה צלב קרס על הדלת". אגב, לעומת הצד של הקואליציה, למחאה יש הסברה מתואמת ומתוקצבת. "יש אנשים שעוסקים בזה ויש שם המון המון כסף וגם זמן פנוי. הרבה מהמפגינים הם אנשים מבוגרים ויש להם זמן וזו אחלה הפעלה. הטיפ שלי הוא לא לרוץ מהר מדי. אנחנו נפספס הכול".

ולסיום, למען כל האנשים הפועלים לעשות טוב, הנה ציטוט מהספר על מידת הסבלנות, שאולי קצת אבדה לנו. "כי דבר ידוע הוא שאחרי עבור המים העכורים המפכים ממקור מים חיים נובע, יבואו המים הצלולים והזכים שהם משיבים את הנפש". לא להתייאש מהבוץ, אחריו יגיעו מים צלולים. ●

צמוד לערכים שלכם

לא צמוד למדד*

WAVE

הטבה מיוחדת לחודש בלבד!

בפרויקט הרי זהב בנגוהות

הצטרפו לקהילה דתית שמחה וצומחת, במחיר שמתאים לכם

דו - משפחתי

ודירות גג אחרונות

₪1,690,000 החל מ-

*המחיר ללא הצמדה למדד תשומות הבניה
המבצע בתוקף לכל הפונים עד כ"ה ניסן תשפ"ג (16/04/23)

הריזהב

אל תפספסו

התקשרו **077-2320605** או חפשו בגוגל 'הרי זהב בנגוהות'

צילום: עודד קרני, מועצת יש"ע

שירה ליבמן

46

נשואה לישראל ואם לשמונה

תושבת בית אל

מנכ"לית מועצת יש"ע

משפחת ליבמן לקבוע את ביתם בבית אל. "הלב שלי אמר שהגיע הזמן לעבור לבית אל. קנינו בית ביישוב ומאז אנחנו שם".

המועצה המקומית בית אל//

עם המעבר לבית אל החלה לעבוד כעוזרת מזכיר במועצה המקומית. במקביל עשתה תואר ראשון במינהל ציבורי ומדיניות ציבורית ובהמשך גם תואר שני. "המועצה הייתה בזמנו בשלבי הקמה ואני גדלתי מקצועית יחד איתה". מהר מאוד מונתה למנהלת משאבי אנוש, תפקיד שמילאה עד לשנת 2017.

אישה בראש//

לפני חמש שנים מונתה למנכ"לית המועצה המקומית בית אל. "לראשונה מונתה ביישוב אישה לתפקיד מנכ"לית. זה היה אמיץ ופורץ דרך מצידו של ראש המועצה שי אלקן לקרוא לי לתפקיד. היו כאלו שהרימו גבה, אבל לי זה היה מהלך טבעי כי הייתי מאוד מחוברת לראש המועצה ושותפה לעשייה".

מנכ"לית//

"מדובר בתפקיד מאוד מורכב, אינטנסיבי ותובעני. אין רגע שאת לא מכוונת עבודה. אני זוכרת שכאשר נכנסתי לתפקיד מיהו שאל אותי: איך תסתדרי בעולם של גברים? עניתי לו שאסתדר מצוין בגלל שאני מגיעה בלי אגו. נשים באופן כללי מונעות פחות מאגו. אני אדם של אנשים, וכשבאים מהמקום הזה אפשר לעשות חיבורים בצורה נקייה ומקצועית יותר".

מנהלת-על//

"לאורך השנים היו הרבה

כוס לחיים ולהודות לצוות המסור. הרגשנו כמו ביום חג".

האובדן//

אבל השמחה לא ארכה זמן רב. יום למחרת נרצח גיסה, שניאור־שלמה ליבמן הי"ד, ביצהר. הוא נסע עם החברותא הקבועה שלו הראל עוז בן נון בג'פ הסיור כדי לא להחמיץ לימוד. בחצות הלילה, תוך כדי לימוד הלכות שבת, מחבלים שארבו לג'פ הסיור ירו עליו מטווח קצר ושלמה והראל נהרגו.

קמים//

"שניאור היה רק בן עשרים וארבע. נשמה גדולה, כולם ניבאו לו גדולות. הותיר אחריו הורים, תשעה אחים ובני משפחה כואבים. אף אחד לא בוחר להצטרף למשפחת השכול, אבל האנשים ששם הם אנשים גדולים. חמותי רחל, אמא של ישראל, היא מגדלור של דבקות בחיים. היא עמוד התווך של כל המשפחה".

ליצהר//

בעקבות הרצח עברו שירה ומשפחתה בתום השלושים ליצהר. במשך שלוש שנים גרו במקום. "זה היה ללכת עם הלב ולנסות להמשיך בדרך. באותה תקופה עבדתי כמזכירה במועצה האזורית שומרון".

לבית אל//

חברתה הטובה תמר וייסרוון, תושבת בית אל ואם לשניים, נהרגה באותו זמן בתאונת דרכים. נהג פלשתיני התנגש ברכבה של משפחת פילבר, שאיתם לקחה תמר טרמפ בכביש עוקף רמאללה. בעקבות האובדן גמלה ההחלטה אצל

מי שלימים יהיה בעלה, ישראל ליבמן, חייל בגולני בן 21. הם היו חברים לאורך כיתה י"ב ובהמשך יצאה לשנת שירות באולפנת קריית ארבע. "באמצע השנה התחתנו והמשכתי את שנת השירות".

החצי השני//

ישראל ליבמן (50), מנכ"ל ומייסד עמותת מקימי, הפועלת לסייע למשפחות שנקלעו למצוקה כלכלית לעמוד מחדש על הרגליים. "במסגרת העמותה הציל אלפי משפחות מקריסה כלכלית. החבר הכי טוב שלי. שותף ברמות הכי גבוהות".

הנחת//

"שש בנות ושני בנים". הבכור אביאל בן 27, לומד רפואה בסלובקיה, שיראל בת 26, התאומות אורית ורעות בנות 21, ליאל בת 19, אביעד בן 16, נעמה בת 12 ורננה בת 8. "הם החיים שלי. מלמדים אותי בכל יום להיות אמא יותר טובה ואדם יותר טוב".

חולה//

כווג צעיר עברו לשילה, וכשנדמה היה שהחיים נכנסים למסלולם הגיעה הבשורה הקשה כי הבעל ישראל בן ה־24 חלה בסרטן בבלוטות הלימפה. "הייתי בת 22 עם שני ילדים קטנים. במשך שנה עברנו המון אשפוזים, טיפולים קשים, השתלת מח עצם ומה לא. זו הייתה שנה מטלטלת מאוד עם המון עליות ומורדות. היו ימים כל כך קשים שלא ידעתי אם נעבור את הלילה".

לבריאות//

כעבור שנה לא פשוטה התבשרו כי המחלה חלפה. "הודיעו לנו שישראל נקי לגמרי וכל כך שמחנו. הגענו לבית החולים עם ההורים להרים

התחלה //

לפני 46 שנה בשכונת רחביה בירושלים. הבת השלישית מתוך שישה אחים.

אבא//

יואל אליהו (74), רואה חשבון במקצועו. יליד קזבלנקה שבמרוקו. בגיל תשע עברה משפחתו לצרפת וכשמלאו לו 18 שנים עלה ארצה. "יש באבא יושרה ואמת. אבא טיפוס נוקשה שציפה מאיתנו להצטיין בכל מה שעשינו, ובאותה מידה בחופשות ובשבתות היה אבא רך ומפנק".

אמא//

שרה מרטין (75), עקרת בית. ילידת צרפת. "אמא באה לשנה לארץ ונשארה לתמיד. היא עיקר הבית. כשהיינו ילדים אמא תפרה לנו בגדים מעשה ידיה. אישה עוצמתית שכולה למען הבית והילדים. יש בה אינסוף אהבה, ולימים זה נטע בי אמונה בכוחות שיש לי".

סבא//

הרב אברהם חזן ז"ל, היה הרב של משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר ומג"ב. הקים את עמותת קרן התשובה, שעזרה להשיב אסירים משוחררים בתשובה ודאגה להכשרתם המקצועית ולשיקומם באמצעות הוסטלים ותוכניות שונות מחוץ לגבולות הכלא. "הוא האמין בכוח הבחירה שלהם לפתוח דף חדש והיה שותף להחזרה של המון אסירים משוחררים למוטב".

זו ילדותי//

גדלה בשכונת רחביה הירושלמית. "ההורים שלי קנו את הדירה מהנשיא יצחק נבון ז"ל. היו הרבה משפחות צרפתיות בשכונה והיינו מחוברים אליהן. עברתי ילדות מאושרת".

שפת אם//

בבית הקפידו על דיבור בשפה הצרפתית. "אבא ואמא רצו שנרכוש את השפה ודיברנו בינינו רק צרפתית. שפה נוספת זו מתנה לחיים ואני מודה להורים שלי על כך".

עזראית//

למודה בבית הספר היסודי חורב ובאולפנת צביה. "המקצועות הריאליים בחורב מאוד הלחיצו אותי. בצביה היה יותר מקום לרוח שלי". הדריכה בתנועת הנוער עזרא. "הפעילות בסניף הייתה מאוד משמעותית בשבילי. הייתי מדריכה שרופה והשקעתי את הנשמה בסניף".

גענוע//

מדי שנה בחופשות הקיץ משפחתה הייתה יורדת לשבועיים של נופש בגוש קטיף. "זה היה חלומי. הגענו לדירת נופש ביישוב קטיף. היינו ממש עוברים דירה לשם. נהנינו מהמון ים ובריכה. רכבנו על אופניים ברחבי הגוש. אין דיונה שלא התגלגלתי בה. הגוש נותר בשבילי זיכרון מתוק".

שבר//

אירוע חשוב בחייה האידאולוגיים היה הסכם קהיר (או בשמו המוכר "הסכם עזה ויריחו תחילה"), שבמסגרתו הוחלט על הקמת ממשל עצמי פלשתיני ועל העברת רצועת עזה ואזור יריחו לידי הפלשתינים. "הייתי בת 16 וזה היה אירוע מטלטל מאוד בשבילי".

הדרך//

"בהתאם להסכם צה"ל נסוג מיריחו וזה שבר אותי. לילה שלם בכיתי בכי תמרורים על כך שאנחנו מחזירים חבל ארץ שלנו. אבא ישב איתי כל הלילה והראה לי ציטוטים מהרב קוק שככה הדרך לגאולה, חושך ואור".

נוכחות יהודית//

"בהמשך חברתי לגרעין בית הכנסת העתיק 'שלום על ישראל' ביריחו. נסעתי לשם כל שבת שנייה, הכול בתיאום צבאי, מתוך שאיפה לשמור על גרעין יהודי בתוך יריחו. הרגשנו גאווה להסתובב ביריחו עם דגל ישראל. הייתה לנו תחושת שליחות בשמירה על נוכחות יהודית במקום".

מכירים//

באחת השבתות ביריחו הכירה את

במגרש הביתי

בוקר טוב

קמה בסביבות שבע בבוקר ומתארגנת. בדרך כלל יוצאת מהבית לקראת השעה שמונה ליום עבודה, שנע בין פגישות עם ראשי רשויות, פגישות בכנסת ובממשלה ועבודה במשרד. "העבודה דינמית ואינטנסיבית מאוד. כל יום שונה מקודמו". חוזרת הביתה בשעות הערב.

השבת שלי

"הגאולה הפרטית שלי. זמן משפחה, מלא אוכל טעים, זמן מנוחה והכי כיף - זמן עם הנכדים".

פאזלים

אוהבת בעיקר שירים ישראלים וים תיכוניים, חנן בן-ארי, מירי מסיקה ועוד.

צוות מופת

"סבי הרב אברהם חזן וסבתי רוחמה חזן ז"ל. סבא שלי בגלל העיניים העמוקות שהיו לו וראיית הטוב בכל אדם. וסבתא שלי מכיוון שהיא לימדה אותי איך לכבד כל אדם ולהיות בכוונה לטוב".

משאלה

"להצמיח ולפתח את ההתיישבות ולהיות מחוברת יותר ללבבות העם כולו".

מפליז אותי

"הרוע בעולם".

בשאלה צולה

"לזכות להיות סבתא להמון נכדות ונכדים, ויש עוד חלומות שאני שומרת לעצמי".

אתגרים, פיגועים, קורונה, ימי חירום. זאת בנוסף לשגרה עצמה שדורשת תפקוד ברמה גבוהה. באופן כללי מנכ"ל רשות הוא מנהל-על שצריך כתפיים רחבות להחזיק את כל הדבר המורכב הזה. אלו היו ארבע וחצי שנים שהיו בית הספר הכי טוב של החיים שלי".

האתגר הבא // לפני שלושה חודשים נכנסה לתפקידה החדש כמנכ"לית מועצת יש"ע. "התפקיד שלי הוא חשוב גם פנימה, כמקשרת ומסננת בין ראשי הרשויות ביהודה שומרון ובקעת הירדן. להיות להם כתובת רלוונטית כדי לקדם נושאים רוחביים שנוגעים לכלל התיישבות, כמו תשתיות, תחבורה, תכנון ובנייה ועוד".

חשימה 2 // "אני צריכה גם להיות שלמה נאמנה של ההתיישבות מול משרדי הממשלה והגורמים המדיניים, כדי לוודא שהדברים שהובטחו אכן יתממשו וכדי לזרז תוכניות ותהליכים עתידיים".

רלוונטיות // "לטעמי המקום של מועצת יש"ע לובש ופושט צורה לאורך השנים. כיום ראשי הרשויות חזקים ובעלי קשרי ממשל משל עצמם, אבל דווקא בגלל שהם חזקים הם יכולים להיעזר בנו ככתובת לטיפול בנושאים מורכבים שקשורים לכמה רשויות יחד, מה שנקרא להיות מכפלת כוח".

אם זה לא היה המסלול // "לעסוק באחד ממקצועות הטיפול".

חדש! מתנה משפחתית לפסח

זמן משפחתנו - יוצאים מחצרים!

ערכת הפעלה חווייתית המעודדת העמקה בתוכן ההגדה של פסח

מכילה 10 חידות ברמות קושי מגוונות לכל בני המשפחה מגיל 4 ועד 120

השנה כולנו - יוצאים ממצרים!

לקוראי בשבע הנחה בהזנת קוד קופון: בשבע

לפרטים נוספים ולרכישה: OurFamilyTime.co.il | 052-8423028

43 סיפורים על פרקי אבות ועלינו

סינר רהב-מאיר לגדול!

43 סיפורים על מסכת אבות ועלינו

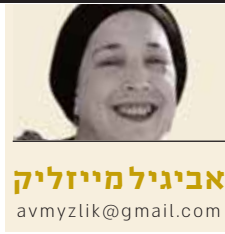
חדש!

אחרי רב המכר "לגדול" על פרשת השבוע, סינר רהב-מאיר עושה זאת שוב, עם מסכת אבות. עשרות סיפורים עדכניים ומעוררי מחשבה על אוצרות החוכמה של כולנו, לקוראים הצעירים וגם למבוגרים. ובסוף כל סיפור - נקודה למחשבה ולדיון. עוד ספר חובה למשפחה הישראלית.

ידיעות ספרים

להשיג באתר [ybook](https://www.ybook.co.il), **סטימצקי**, **STEMATZKY**, **מסדה**, **בית** ובחנויות הספרים המובחרות

עכשיו בחנויות הספרים ובאתר www.ybook.co.il בחזרת קוד קופון **5959** ובתוספת דמי משלוח

אביגיל מייזליק
avmyzlik@gmail.com

אנת אף ריחנית
טעימה ומנחמת

אוף באפונה

רק הריח של העוף הזה גורם לי לחייך. את המתכון הטעים קיבלתי מחברתי האהובה ענבל, שגדלה על תבשילים טריפוליטאיים ריחניים ומלאי ניחוחות שקיבלו אקסטרה טעים גם מהאב התימני. כך תמצאו בסיר אחד בהרט וחוואיג', ומנת עוף ריחנית, טעימה ומנחמת. החיבור עם התבלינים העשירים, הכוסברה והסלרי הטרי הופכים את העוף הנפלא הזה לחגיגה של ממש שאין מי שיוכל לעמוד בפניה.

6 מנות

מנ 15:00
שעה וחצי

דרגת קושי:
קלה

- 6 כרעיים אוף אף מחולק
- 3 כפות מנ 3:00
- 4 כפות מנ 3:00
- 3 כפות סלרי אמריקאי
- 4 כפות כוסברה טרייה קצוצה
- מלח ופלפל
- כף גדושה פפריקה מתוקה
- חצי כפית כהרס אף ראס אל-חנות
- חצי כפית חוואיג' למרק
- מלח ופלפל שחור
- 2½ כוסות אפונה קפואה

מחממים סיר רחב. מוסיפים את השמן והבצל ומזהיבים 3-4 דקות, מערבבים מדי פעם. מנמיכים את האש וממשיכים לטגן עוד 15 דקות, עד שהבצל זהוב מאוד. מזיזים את כל הבצל לקצה אחד של הסיר, מגביהים את האש ומוסיפים את העוף כשהעור כלפי מטה. מזהיבים אותו 3-4 דקות, מוסיפים את הסלרי הקצוץ, הכוסברה וכל התבלינים. מוסיפים את האפונה וכוס וחצי מים. מכסים ומבשלים 3-4 דקות על אש גבוהה. כשכל הנוזלים ורתחים מנמיכים את האש וממשיכים לבשל מכוסה עוד שעה ורבע, או עד שהעוף רך רך. מומלץ במהלך הבישול לבדוק שיש מספיק נוזלים ולהוסיף מים במידת הצורך.

שוברת אי-שוויון

חברתי רות לא מסוגלת להתמודד עם ההשוואות של הישגי הניקיון בערב פסח, תחושת התחרות גורמת לה להתרסק. עד ששנה אחת בעלה נתן לה טיפ שהוציא אותה לחירות אמיתית

שאני ממש לא מצליחה לקום, להתרומם ולהמשיך. בכל שנה תחרות הניקיון הארצית שנערכת בכל ערב פסח שאבה את כל הכוחות שלי, ולא היה לי מושג איך אפשר לצאת מזה.

"מי שעזר לי לעשות שינוי היה דווקא בעלי. בחוכמתו ובעדינותו, אחרי שסיפרתי לו מה עושות לי ההשוואות, אמר לי: נראה לי שיש לך עכשיו הזדמנות משמיימת להתאמן בנושא שכל כך קשה לך איתו. אל תסתכלי על זה בתור תחרות, אלא בתור הזדמנות לשינוי! בלב שלך קיימת תחרות דמיונית תמידית עם אחותך, תחרות שבה לדעתך את המפסידה, תמיד. בעצם את כל ההתייחסות שלך לעצמך את קובעת לפי המדד הזה, האם את יותר או פחות ממנה. ומה שהכי מעניין הוא העובדה שאת המקומות שבהם את כן יותר ממנה - את לא מושיבה בכלל, רק את מה שלכאורה לא. הגיע הזמן שתזדקקי את המדד הפנימי הזה לפח, הוא לא עוזר לך באמת והוא כולו טעות. בערב פסח הזה תנסי לנקות לא רק את הבית אלא גם את ההתייחסות שלך לעצמך, להפסיק לעשות השוואות מקטניות עם מיכל, ותתחילי לשים לב ולהחשיב את כל הטוב שיש בך!"

"הדברים שהוא אמר לי ממש פקחו את עיניי לראות איך כל החיים אני מתייחסת לעצמי רק כנכשלת, ובעצם התחרות עם מיכל היא דמיון שמתרחש בעיקר בנפש שלי! הרגשתי שאת החמץ הזה אני רוצה לבער באמת, וניסיתי לחשוב איך לעשות את זה, עד שצץ במוחי רעיון שעזר לי מאוד. בכל ערב ישבתי וכתבתי לעצמי מחמאות על מה שעשיתי היום. במקום לחפש אישורים מבחוץ שאני בסדר - התחלתי לעשות רשימות ובהן כתבתי אילו דברים טובים עשיתי היום, ורק דברים אמיתיים שהאמנתי בהם באמת. לפעמים היו כתובים שם דברים ממש קטנים, כמעט חסרי חשיבות, אבל עצם העובדה שראיתי אותם והתייחסתי אליהם התחילה לעשות מהפך אמיתי אצלי בלב. בזכות המילים הטובות והחמאות הסכמתי להיפרד מהתחרות ולהאמין שאני שווה, חשובה, אהובה ועושה נחת רוח אמיתית לקדוש ברוך הוא. הצלחתי פחות לחפש את האישור כהשוואה אינסופית למישהו אחר. זה לא שהפסקתי ליפול בדעתי וברור שהיו גם לא מעט רגעים קשים, אבל עצם המרד בהתייחסות הפנימית השלילית לעצמי בנה אצלי רצון חדש וכוחות חדשים, כך שלפסח הזה הגעתי עם תחושה שכמוה לא הכרתי, תחושה של חירות פנימית".

מאוד הודהיתי עם סיפורי של חברתי היקרה רות על ההתמודדות שלה עם ערב פסח, ולמדתי ממנו המון:

"אני שונאת תחרות! מאז ומעולם תחרות בשבילי היא מילה שנואה במיוחד. מעולם לא הבנתי איך אנשים מתנדבים מרצונם ואף משקיעים את כל מרצם וכוחם בכל מיני תחרויות. אליי זה לא מדבר! אולי זה קשור לעובדה שגדלתי כל חיי כילדה בתוך תחרות לגמרי לא הוגנת, תחרות שבה הייתה מנצחת אחת קבועה והיא אף פעם לא הייתה אני אלא אחותי הבכורה. אצלנו בבית כולם ידעו שמיכל היא מספר אחת בהכול, לא רק במיקומה המשפחתי, היא פשוט הילדה המושלמת. לידה לא היה לנו סיכוי. אבא העריץ אותה הערצה בוטה וגלויה שפצעה את ליבי הקטן ולא הותירה לי שום הזדמנות. כל מעשה שמיכל עשתה תמיד היה מדהים, מעורר השתאות, מושלם. ואני נותרתי לעולם הבינונית. לצערי הרב, לא רק אבא השווה ביני ובינה אלא גם המורות. כשנכנסתי לכיתה והמורות היו שומעות את השם משעלי, מיד היו מחייכות בהנאה ואומרות - אווה, אחות של מיכל? אך החיוך היה הופך להיות חיוור במהלך השנה וציוני ה-85 עד 89 שהצלחתי להשיג במאמצים לא מועטים אף פעם לא דמו למאות של אחותי הגדולה. גם מצד החברה, תמיד כשהטלפון צלצל ידעו כולם שהוא למיכל, לי היו טלפונים בודדים אם בכלל".

את החמץ הזה אני מבערת

"עם השנים הרבה דברים השתנו, ברוך השם אני מאוד מרוצה מחיי והשם נתן לי הצלחות רבות. אני מאוד אהובה ומקובלת בחברה שבה אני חיה ויש לי משפחה מקסימה ובעל נהדר, אבל אני עדיין לא יכולה לסבול תחרות. תמיד הקפדתי למצוא לי עבודות בלעדיות, כאלה שבהן לא תהיה לי שום תחרות. עד היום, אפילו בגיל 38, כשמישהי מתחרה בי אני מרגישה את הבטן מתהפכת בקרבי והרגליים שלי מתחילות לרעוד. אולי משום כך אני שונאת את ערב פסח. שונאת.

"אני לא שונאת לנקות, את זה אני דווקא אוהבת, וחושבת שאני אפילו עושה את זה טוב מאוד. הפסח שלי כשהוא רק לעצמי הוא ההזדמנות שלי להגיע אל הבית כולו, לטפח אותו מבפנים, וזה מאוד יפה בעיניי. עד שמתחילות ההשוואות. אני לא יודעת מה זה עושה לאחרות, אבל אותי ההשוואות פשוט גומרות. כשאני שומעת איפה השכנה שלי והגיטה שלי ובמיוחד איפה האחות שלי ואחות - אני מקבלת חלישות הדעת כזאת,

"אני מאוד אהובה ומקובלת בחברה שבה אני חיה ויש לי משפחה מקסימה ובעל נהדר, אבל אני עדיין לא יכולה לסבול תחרות. עד היום, אפילו בגיל 38, כשמישהי מתחרה בי אני מרגישה את הבטן מתהפכת בקרבי והרגליים שלי מתחילות לרעוד. אולי משום כך אני שונאת את ערב פסח"

סידרת הילדים החדשה של ישראל!

זוכרים שהיינו קטנים, תוכניות הילדים היו עם תוכן תמים ונפלא: "רגע ודודלי", "בצריף של תמרי", "ראש כרוב", "ריץ רץ" ועוד. תקופה שגם משפחות שמקפידות על תכנים עם צניעות הגיונית, ללא אלימות ועם שפה נקייה, יכלו להניח את הילדים מול המסך

הצפייה
חינם!

צילום: לירן שמש

אז הנה אנחנו מחזירים אתכם לעידן הזה:
תוכנית ילדים שמתאימה לכולם!
תוכנית עם מסרים חיוביים, עם אהבה למידות טובות ובעיקר עם התמימות הילדותית של פעם

היוצר והזמר ישי לפידות עם חבורת ילדים וילדות בסידרת ילדים חדשה
"החברים של ישי"

כנסו לערוץ היוטיוב של "החברים של ישי"
פרק חדש בכל יום שלישי בשעה 16:00

דוידסון
DAVIDSON
ARTISTS MANAGEMENT

יהודה
קלמן
ייצוג • ייזום • הפקת

לפרטים, הופעות וחסייות: 055-333-4444

השבוע
ביום חמישי!!

$$8+1=79$$

$$6+5=111$$

$$7+3=410$$

$$3+1=24$$

מהמחשבה
מחידו יוק

פתרת? מקומך איתנו»

א' ניסן | 23.3.23 | 17:00

יום פתוח

קמפוס טל - בנות | קמפוס לב - בנים

חלוק

תואר שני Master

- כריית מידע DATA MINING
- פיזיקה יישומית / הנדסת אלקטרו - אופטיקה
- מידענות טכנולוגית בבריאות*
- Health informatics חדש
- סיעוד - התמחות בגריאטריה, בטיפול תומך
- סיעוד - רפואה פנימית

הפקולטה לניהול B.A.

- חשבונאות ומערכות מידע
- מנהל עסקים - התמחות במדע הנתונים, משאבי אנוש, שיווק דיגיטלי

הפקולטה למדעי החיים והבריאות

- סיעוד B.S.N.
- ביואינפורמטיקה B.Sc.
- מוכר להמשך לימודים לתואר ברוקחות של האוניברסיטה העברית

הפקולטה להנדסה ומדעי המחשב B.Sc.

- פיזיקה יישומית / הנדסת אלקטרו - אופטיקה
- הנדסת חשמל ואלקטרוניקה
- הנדסת תוכנה
- הנדסת תעשייה וניהול
- מדעי המחשב

המכינה לאקדמיה

מכינת רענון | מכינה מלאה

בית מדוש/מדדשה בראשות הרב יוסף צבי רימון

שכר לימוד אוניברסיטאי | שנה ראשונה חינם לבוגרי צבא ושירות לאומי בכפוף לנהלי המרכז האקדמי לב

International Program:
Computer Science
Business Administration

מערך
מלגות
רחב

אחוז
השמה
גבוה

רמת
לימודים
גבוהה

ימי לימוד
מרוכזים

מבחן
תיל או
פסיכומטרי

*הענקת התואר מותנית באישור הסופי של המלי"ג | טל"ח

המרכז
האקדמי
לב

www.jct.ac.il |

*3239

קמפוס טל - רח' בית הדפוס 7, גבעת שאול, ירושלים | 054-3939233
קמפוס לב - רח' הועד הלאומי 21, גבעת מרדכי, ירושלים | 054-3232080